

1971 மார்ச் 29]

(இ) பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின்கான தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒற்றைமாற்று வாக்கு முறைப் படி தேர்தல் நடத்துவதற்குப் பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதி முறைகளின்கீழ் பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற் குழு (Public Accounts Committee) உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத் தாள்களை 1—4—1971, வியாழக் கிழமை, முற்பகல் 11 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத் தாள் வேண்டுமோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத் தாள்கள் 1—4—1971, வியாக்கிழமை மாலை 3 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 2—4—1971, வெள்ளிக்கிழமை காலை 11 மணிக்குள் விலகிக்கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினாறுக்கு மேற்படுமாயின் 3—4—1971, சனிக்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே உறுப்பினர்கள் ஓய்வறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்]

(4) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீதான பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீதான பொது விவாதம் தொடரும். இப்பொழுது திரு. எ. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசலாம்.

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது விவாதம் நடக்கும்போது, பொதுவாகப் பார்த்தால், இங்கு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்குமுன்பு, தேர்தலைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தலைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும் போது, தேர்தல் முன்பின் நடந்த வன்முறைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நடந்த வன்முறைகளை அவர்கள் குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் நானும் என்னுடைய தொகுதியில் ஏற்பட்ட வன்முறைகளைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். பரவலாகப் பார்த்தும்போது, வன்முறைகள் ஏற்படாத தொகுதியே இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இதற்கு முன்னால் 1962, 1967 முதலிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்களில் இத்தகைய வன்முறைச் செயல்கள் நடந்தது கிடையாது. ஆகவே, மேலும் தேர்தல்கள் நடக்கும்போது இந்தமாதிரி வன்முறைகள் நடக்காத வாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அரசினுடைய கடமையாகும்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 மார்ச் 29]

இங்கு குறிப்பிட்டவர்களெல்லாம், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், எது உண்மை என்று ஆராய்ந்து நோக்கும்போது, வன்முறைச் செயல்களால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்களே, என் தொகுதியிலேகூட, ஒன்பது பேர்கள் தேர்தலுக்கு முன்னர் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டுச் சிகிச்சை பெற்று வந்தார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு தொகுதியைப் பொறுத்தும் நான் பல தொகுதி உறுப்பினர்களோடு உரையாடும்போது ஒவ்வொருவரும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அந்த நிலை ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதையெல்லாம் ஓரளவு நாம் மறந்துவிட்டு, மேலும் இவ்வாறு நடவாவண்ணம், நட்பு முறையில், சகோதர மனப்பான்மையோடு நடப்பதற்கு அனைத்து உறுப்பினர்களும் முயற்சிக்க வேண்டும், அதற்கு அரசும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1971-72-ம் ஆண்டுக்கான இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன். இது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கு இனி வரும் ஐ-ஆன் மாதத்தில் நடக்கவிருக்கின்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது பட்ஜெட்டில் புதிய வரிகள் திணிக்கப்படலாம்; அதற்குரிய பச்சை விளக்கு இப்போது காட்டப்பட்டிருக்கிறது, பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட புது வரிகள் ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக விலைவாசிகள் ஏறும், அதிக வரிகள்தான் போட்டு அதன் காரணத்தால் விலைவாசிகள் ஏறாதவாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வரி போடாமல் அரசாங்கத்தை நடத்த முடியாது என்றிருப்பினும்கூட, வரிப்பளு மிகாதவாறு கவனிக்கவேண்டிய மிகுந்த பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. இப்போதே போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளை எல்லாம் நாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது மிகுந்த பளுவைப் பொதுமக்கள்மீது அரசு சுமத்தியிருக்கின்றது. மேலும் அதிகமான வரிகளைச் சுமத்தினால் அதன் காரணமாக விலைவாசி ஏறும், விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக மீண்டும் ஊழியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்த வேண்டும். இவ்வாறு அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போனால், அதற்கு ஒரு எல்லை இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே, அதிகப் பளு, வரி போடுவதன்மூலம் ஏறாதவாறு கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இனி வரி போடாமல் எப்படி வருவாயைப் பெருக்கி, பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட முடியும் என்ற ஒரு வினாவும் ஏற்படலாம். ஆகவே, இந்தப் பற்றாக்குறை நிதி நிலையைச் சரிக்கட்டும் வகையில் அரசு என்ன செய்யப் போகிறது என்று பொதுமக்களே தங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த ஆண்டில் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ரத்துசெய்து, அதன் மூலம் வருவாயைப் பெருக்கிகொள்ள அரசு முற்படும் என்று பாவலாகப் பேசப்படுகிறது. நானும் கருதுகிறேன். இன்றைய

1971 மார்ச் 29] [திரு. எ. சுவாமிநாதன்]

தினம் நாம் மதுவிலக்குத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பல லட்ச ரூபாய் செலவுசெய்து தீவிரமாக அமல்படுத்திக் கொண்டிருந்தபோதும் கூட, கிராமப் பகுதிகளிலும் நகரப் பகுதிகளிலும் எங்கும் மது அருந்துவது பெருகி, அதனால் பல தொல்லைகளுக்குப் பொது மக்கள் ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மது விலக்கு அமலிலிருக்கிற நேரத்திலே இத்தகைய தொல்லைகளுக்கு இடமிருக்கும்பொழுது, மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டால், இன்னும் கூடுதலாகத் தொல்லைகள் வளரும். அதனால் பொது மக்களுக்குப் பல வழிகளில் இடை யூறுகள் ஏற்படும். அரசுக்கு மிகுந்த வருமானம் வரலாம், மது விலக்கை ரத்து செய்துவிட்டால், ஆனால், பொது மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அது அவர்களுக்கு நன்மை பயக்காது. ஆகவே இந்திய தேசத்தில் தமிழ் நாட்டிலாவது மதுவிலக்குத் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல் நடத்த வேண்டும், பண வரு வாயை விரும்பி அதை ரத்து செய்துவிடக்கூடாது என்று குறிப் பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, தண்ணீர்த் தீர்வையை பொறுத்த அளவில், கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே கோதையாறு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை உருவாக்கிய பொழுது, அப்பொழுதிருந்த அரசு திட்டத்திற்குச் செலவான தொகையை ஈடுகட்டும் வகையிலே மட்டும் தண்ணீர்த் தீர்வை வசூலிக்கப்படும், அப்படி வசூலித்து ஈடுகட்டிவிட்ட பிறகு தண்ணீர்த் தீர்வையை நிறுத்திவிடுவோம் என்று உறுதியளித்திருந்தார்கள். ஆனால், அந்த வரி இப்பொழுதும் தொடர்ந்து வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறிருக்க, தற் போது ரயத்துவாரித் திட்டத்தை அங்கே புகுத்துவதின் காரண மாக, மேலும் தண்ணீர்த் தீர்வை அங்கு பன்மடங்கு அதிகரிக்கும். அப்படி அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், மேலும் விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மின்சாரத்திற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். கல்விக்காகவும் அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் வரவேற்கி றேன். ஆனால், இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கல்விக்காக ரூ. 79.11 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்தத் தொகை 1966-67-ம் ஆண்டில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ரூ. 43.84 கோடியைவிட, ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிக அதிகம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1966-67-ம் ஆண்டில் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப் பட்டிருந்த மொத்த நிதித்தொகை கிட்டத்தட்ட ரூ. 200 கோடி யளவு இருந்தது. அதை ஒப்பிட்டுக் கணக்குப் பார்க்கும்பொழுது ரூ. 200 கோடியில் கல்விக்கு மட்டும் மொத்தத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கு அன்றைய அரசு ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் 1971-72 நடப்பு ஆண்டில் மொத்தமாக ரூ. 458.69 கோடி செலவாகுமென்று

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 மார்ச் 29]

மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முந்திய கணக்குப்படி அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு என்ற அடிப்படையில் கல்விக்கு ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அப்படியாயின், ரூ. 100 கோடிக்கு மேல் கல்விக்கு ஒதுக்க வேண்டும். ஆகவே, 1966-67-ம் ஆண்டைவிட, இப்பொழுது வருமானம் கூடியிருந்தம்கூட, வருமானத்தின் அடிப்படையில் கல்விக்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோலத்தான் மருத்துவத்திற்காக இப்போது 1971-72-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 20.53 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 1966-67-ம் ஆண்டின் மொத்த நிதிநிலை ரூ. 200 கோடியாக இருந்தாலும் கூட, அன்றைய அரசு அதில் 11.73 கோடி தொகை மருத்துவத்திற்கு ஒதுக்கியிருந்தது. ஆனால், இன்று மருத்துவத்திற்காக ரூ. 20.53 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டையும் மொத்த வருவாயை வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தொகை குறைவாக இருக்கிறது. இந்தத் துறைகளுக்கு இன்னும் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கி, கல்வி, மருத்துவ வசதிகளை மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகச் செய்துதர முன்வரவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், குடிநீர் திட்டத்திற்காக ரூ. 14.65 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனெனில், நாம் சுதந்திரம் அடைந்து கிட்டத்தட்ட 23 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. கிராமங்களாக இருந்தாலும் சரி, நகர்ப்பகுதியாக இருந்தாலும்சரி, எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் நல்ல குடிநீர் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வந்து ஆவன செய்ததாகத் தெரியவில்லை. நல்ல குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்காத காரணத்தினால், பரவலாக எங்கும் காலாரா, விஷக் காய்ச்சல் போன்ற பல தொத்து நோய்கள் பரவி வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதைத் தடை செய்து நல்ல சுகாதார முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும். கிராமப் பகுதிகளிலும் நகர்ப் பகுதிகளிலும் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் குடிப்பதற்குரிய நல்ல தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும். அதற்காக ரூ. 14 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இன்னும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குடிநீருக்காகக் கிராமங்களில் ஆழக் கிணறு தோண்டுவதற்காகப் பணம் செலவழிக்கிறார்கள். ஆழக் கிணறு தோண்டினாலும் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. எவ்வளவு தூரம் ஆழமாகத் தோண்டினாலும், அடியிலே கற்பாறை வந்து விடுகிறது. அதனால் பல பகுதிகளில் நல்ல குடிநீர் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை. அதற்காக நான் ஒரு திட்டத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்காவது பக்கத்தில் இருக்கிற நல்ல குடிநீரை அணைகளைக் கட்டியோ அல்லது சுளைப் பகுதிகளிலிருந்து குழாய் மூலமாகவோ கொண்டு வந்து எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும். கிணறு வெட்டுவதற்கு மிகுதியாகப் பணம் செலவழித்தாலும்,

1971 மார்ச் 29] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

அதனால் பலன் ஏற்படுவதில்லை. எங்கிருந்தாவது நல்ல நீரைக் குழாய்கள் சுலம் கொண்டு வந்து, தேவையான கிராமப் பகுதிகளுக்கும் கொடுப்பதற்கான விரிவான திட்டத்தை அரசு கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வீராணம் திட்டத்திற்காக ரூ. 7.88 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, நகராட்சி, பேரூராட்சிகளுக்கு 4.33 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதிக் காக ரூ. 1.5 கோடி மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில்தான் மிகுதியான மக்கள் வாழ்கிறார்கள். நாட்டின் 75 சதம் மக்கள் கிராமவாசிகள். அவர்களுக்கு வசதியாகக் குடிநீருக்கு பட்ஜெட்டில் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. அதை மாற்றிக் கூடுதல் தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குடிசைப்பகுதி மேம்பாட்டிற்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடிய திட்டமாகும். இப்பொழுது குடிசைப் பகுதிகளில் வாழும் எல்லா மக்களுக்கும் நல்ல வீடுகள் கட்டிக் தருவதற்கு வேண்டிய திட்டம் தீட்டப்படவேண்டும். இப்பொழுது நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் அதிகமாக வசதி செய்து கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. குடிசைப் பகுதி மிகுதியாகக் கிராமங்களிலும் இருக்கின்றன. கிராமங்களில் அங்காங்கு சின்னஞ் சிறிய குடிசைகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவற்றையெல்லாம் மாற்றி அமைத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுக்கொடுக்கத் தேவையான இடத்தையும் கொடுத்து வீடுகள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய மானியத் தொகையையும் ஒதுக்கி அதற்கான ஒரு திட்டத்தை அரசு வகுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் வாழ்ந்தவருக்கு மட்டுமல்லாமல் அனைவருக்கும் வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் அரிசன நலனுக்காக ரூ. 9.91 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குடிசை ஒழிப்புத் திட்டத்திற்காக ஒரு மசோதாவையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன்.

இது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட், பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைச் சரிக்கட்டுவதற்கு மேலும் வரியைப் போட்டு நசுக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து நமக்குச் சோலேண்டியதும், உரிமையாக நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியதுமான பணத்தையெல்லாம் பெற வேண்டும். அப்படிப் பெறுவதற்கு இந்த அரசு எந்த வகையிலே முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும், அதற்கு எதிர்த்தரப்பில் இருக்கிற நாங்கள் உறுதுணையாக இருப்போம் என்று நான் இங்கு குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 மார்ச் 29]

பொது நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த அளவில் நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அண்டை மாநிலமாகிய கேரளத்தில் அரசு ஊழியர்களை யெல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம்தான் நியமனம் செய்கிறார்கள். எந்தத் துறை ஊழியர்களாக இருந்தாலும்கூட, சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத்தான் அவர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். கடைநிலை ஊழியர்களாக இருந்தாலும், ஒரு பிழுகை இருந்தாலும், அந்த நியமனம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம்தான் நடைபெறுகிறது. அம்மாதிரி ஒரு முறையையும் இங்கே கையாளவேண்டும். அத்தகைய வழியைப் புகுத்தினால் நிச்சயமாக வேலை அளிப்பதில் ஒரு நேர்மையான முறை ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பப்ளிக் சர்வீஸ்கமிஷன் தேவையான ஊழியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வைப்பார்கள். இன்னின்ன துறைக்கு இவ்வளவு பேர்கள் வேண்டும் என்று அரசு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். சர்வீஸ் கமிஷன் தகுதி வாய்ந்த நபர்களை அனுப்பி விடுவார்கள். அவர்களை அரசு நியமனம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்வோமேயானால் பல முறைகேடுகள் நடவாமல் தடுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். மேலும் எந்தத் துறையைச் சார்ந்த ஊழியர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு அளிப்பது என்பது சீனியாரிடி அடிப்படையிலேயே இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நியாயமான முறையைக் கையாளவேண்டும். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டால், நிச்சயமாக சீனியாரிடி முறையை அனுசரிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அவ்வண்ணமாயின் ஊழியர்களிடையேயும் மனக்கசப்பு ஏற்படாது. எந்தத் துறையைச் சார்ந்த அலுவலர்களாக இருந்தாலும்கூட, எவ்வளவுதான் ஊதியத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்தாலும், மனதிலே குறையில்லாமல் உற்சாகத்தோடு பணியாற்றுவதற்கு இந்த முறை இருக்கவேண்டும். சீனியாரிடி முறையில் பதவி உயர்வு நிச்சயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஊழியர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அந்த நம்பிக்கை இன்று ஊழியர்களிடத்திலே இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களிடம் சோர்வு ஏற்படுகிறது. அரசும் இலாகாவில் இருக்கும் அதிகாரிகளும் சொல்லலாம், தாங்கள் திறமையையும் தகுதியையும் பார்த்து உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கிறோம் என்று. திறமையையும் தகுதியையும் எப்படி நிர்ணயிப்பது? அவரவர்கள் விரும்பியவாறு அவரவர் களுக்குத் தோன்றியவாறு தனக்கு வேண்டியவருக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமே, திறமை, தகுதி என்று காட்டி உத்தியோக உயர்வு அளிக்கப்படுகிறது. சலுகையளிப்பதற்காகத் தகுதி, திறமை இவற்றைக் காரணமாக மட்டும் எடுத்துக் காட்டலாமேதவிர, மற்றபடி திறமையையும் தகுதியையும் நிர்ணயிப்பது கடினம். ஆகவே, சீனியாரிடி அடிப்படையில்தான் உத்தியோக உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 29] [திரு. எ. சுவாமிநாதன்]

தேவையான பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தொழில், நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்படாது என்பதை நாம் நன்கறிவோம். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால், மக்களின் அபராத உழைப்பின்மூலம்தான் பெருக்க முடியும். அரசாங்கத் துறையானாலும், விவசாயத் துறையானாலும், இதரத் தொழில் துறையாலும், அனைத்துத் துறையிலும் உழைப்பின் மூலந்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்க, உழைப்பாளிகளுக்கு ஒரு ஊக்கம் (இன்ஸென்டிவ்) வேண்டும், அந்த ஊக்கம் சம்பளத்தைக் கூட்டுவதன் மூலம் ஏற்படலாம், அல்லது பிறவசதிகளைக் கூட்டுவதன் மூலம் ஏற்படலாம். அவர்களுடைய குடும்ப நலன்களைப் பேணுவதின் மூலமும், நல்ல கல்வி வசதிகளை அவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் பெருக்குவதின் வாயிலாகவும், மலிவான விலைக்குப் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்வதின் வழியாகவும் அவர்களுக்குப் பல வகைகளில் ஊக்கம் ஊட்டலாம். ஆனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இன்றைக்கு உணவுப்பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதில் உற்சாகம் குன்றிப் போகிறது. அவர்கள் உற்பத்தியையும் பண்டங்களை வெளிச்சந்தையில் சென்று விற்றுவிட்டு, தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை வாங்கும்போது, அதிகமான விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கன்று காடிகளுக்கு உணவு, பிண்ணாக்கு, பருத்தி விதை முதலியவற்றையும் விவசாயத்திற்குத் தேவையான பூச்சி ஒழிப்பு மருந்து முதலிய பொருள்களையெல்லாம் வாங்கும்போது அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படும்போது, விவசாயம் செய்வதில் அவர்களுக்கு ஆர்வம் குறைகிறது, எங்கள் பகுதியில்கூட, நெல் உற்பத்தி செய்வதைக் காட்டிலும், தேங்காயை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வது மிகுந்த வருவாய் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பயிரில் ஆர்வம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரில் நெல் உற்பத்தி செய்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயைவிட அதே ஒரு ஏக்கரில் தென்னை பயிரிட்டுக் கிடைக்கும் அதாயம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே நெல் பயிர் செய்யும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஊக்கத்தை ஊட்டுவதற்காக வழிவகைகளைக் கையாள வேண்டும். அவ்வண்ணமே எல்லாத் தொழில் துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர் அனைவருக்கும் ஊக்கமளிக்கும்வகையில் தேவையானவற்றையெல்லாம் செய்து கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் உற்பத்தி பெருகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

* THIRU M. A. LATHEEF: Hon. Speaker, Sir, it gives me great pleasure—and it is the unique privilege for me—to associate myself for the first time with the deliberations of this august body. As the Hon. Chief Minister has invited our attention towards the onerous responsibility that has been imposed upon us, that has been placed upon our shoulders by the people of Tamil Nadu, we

[Thiru M. A. Latheef]

[1971 மார்ச் 29]

are here to discharge the duties to the satisfaction of not only the Members of this august body but also to the people of this great Tamil Nadu. It has been generally discussed in this House by the hon. Members who spoke before me about the pre and post-election developments in the State. So far as I am concerned I do not want to go into the details of what had happened in the State and what untoward incidents took place before the elections and what has been happening after the elections. We have to remember that as responsible Members and as responsible representatives of the people of this State, we are not here to aggravate the situation and we hope that the heat that was produced during the elections will subside in future and we will infuse confidence in the minds of the people and act as responsible citizens and give proper directions to the people of the State so that the lives of the people belonging to all political parties whichever may be their religious denominations or political denominations or cultural denominations are secure in the State. We are here to discharge our duties towards the public. With these observations I go to the general discussion on the Budget that has been presented by the Hon. the Minister for Finance.

Though this is an Interim Budget, we find a deficit of about Rs. 35 crores. Now suggestions have been made here and the other day there was also discussion between the Leader of the Swatantra Party, Thiru H. V. Hande and the Hon. Minister for Food as to how to bridge the gap of this Rs. 35 crores. There was a suggestion that the deficit might be bridged by increasing production. But whether it is the Central or the State Budget, for the past several years the budget is of a deficit character. Now, it is an ordinary and elementary principle particularly in the modern economy that to tap the unused resources of the State, whether they are labour resources or material resources of the State, it has been the practice in all the developing countries to indulge in deficit financing and that has been the order of the day. Now keeping this order in view, it is gratifying to note that our Hon. Chief Minister has presented a deficit budget of Rs. 35 crores. Now the question is whenever deficit financing is indulged in, a lot of money is infused into the economy without there being any corresponding production. That is the character of deficit budget. A sum of Rs. 35 crores is being infused into the economy and the money is circulated without there being any corresponding production. Therefore, if the money is infused into the economy without there being any corresponding production, how can there be decrease or check upon the price level? That is the question which this House should take into consideration.

Now, I submit that the Finance Minister has rightly switched the attention and priority given to the small-scale industries in the State to the basic industries and to the key industries. I hope that a substantial amount has been switched over from the small-scale industries to the basic industries. That was not the case in

1971 மார்ச் 29] [Thiru M. A. Latheef]

the previous budget. Now in this Budget the change has been effected and more importance has been given to the basic industries. This has been based upon proper economic principles. That is what I want to submit.

The Finance Minister has rightly visualised the need to check increasing price level in the State. It was suggested that there would be increase in the emoluments to the services and there would be increased opportunities for employment. That is a welfare measure. There should be increased employment opportunities in the State, by means of extending the scheme of industrialisation and by providing more jobs to the people by extension of the scope of activities of the State.

But at the same time I submit that if you go on increasing employment opportunities to the people without there being any corresponding increase in production then, I submit, that there would be inflationary tendency in the State. If you want to check the inflationary tendency I would respectfully submit, Mr. Speaker, this should be done by giving a chance to long term industries to develop so that we could have a long term production on a long term basis. This could be done by investment in industries. The effect of such investment should not be felt immediately at present. If the effect of such investment should be such that by investing, the money that you spend go into circulation immediately, then there would be aggravation in inflationary tendency and prices will go up.

So the Hon. Finance Minister has rightly turned his attention from small-scale industries to large-scale industries. The main reason was that if you invest in small-scale industries the money that you invest into the economy will get into circulation immediately and inflationary tendency will be very much increased. In order to check that the Hon. Finance Minister has rightly turned his attention from small-scale industries to large-scale industries, even though this will not immediately provide more employment opportunities to the people. No doubt there will be employment opportunities from other investments also but at the same time it will not be as much as in the case of investments in small-scale industries. Investments in large-scale industries will have effect in the long run. The long-term effect of such an investment will be more pleasing. So from this point of view I heartily welcome the way in which the amount has been given to various kinds of investment.

The Hon. Chief Minister has rightly echoed the feelings of the people of this great State. It is a sad commentary upon the value and ethics of the federal character of our Constitution that in a country wherein we have a federal constitution, the Central Government should be there consistently refusing to acknowledge the understanding and feeling of the people living in various State. It is a basic principle of a federal constitution that there should be a happy understanding, happy give and take policy between

[Thiru M. A. Laatheef]

[1971 மார்ச் 29]

the Central Government and State Governments. We have been finding that the Central Government has been consistently refusing to understand the needs of the State and as the Hon. Finance Minister has pointed out rightly the fifth Finance Commission has failed miserably to see the needs of this State and to appreciate the right and proper representation made by the Government of Tamil Nadu. Therefore, as a great man has pointed out, every failure by the Federal Government to understand and appreciate the representation of State Governments will naturally give place to fissiparous tendencies, which we want to check in this country. God for bid, in our country such tendencies do not grow but if at all such fissiparous tendencies get strengthened in the States, I will place the responsibility upon the Central Government because the Central Government had not understood but had been refusing to acknowledge the legitimate desires and needs of States and particularly that of Tamil Nadu in which we all live. I would therefore on behalf of the party to which I belong, submit, that there is need to revise the nature and character of the financial allocations as between the Centre and the State.

Taking into account the responsibility of collecting the revenue and income derived, a major share goes to Central Government as compared to State Governments. The State Government has been discharging the responsibility and maintaining and defraying the cost of collection that goes to Central Government. Here is a situation wherein the major share goes to the Central Government and State Government finds itself in difficulties. This situation has to be altered and I submit that the need has arisen for a reconsideration of the nature and character of the system of allocation of financial resources between Centre and the State.

I am sorry I had not gone into the details of various budgetary provisions. I was otherwise preoccupied. I am speaking on behalf of my leader, who is not present today because he is not well.

With these observations, Mr. Speaker, I welcome the budget. I welcome the various economic implications of the budget. The budget has been a very very practical budget, a very good budget, a budget which has kept in view the requirements of the common people of this country, a budget which has kept in view the various economic implications in a proper perspective a budget which has kept in view not only increased production but also the need to check and to check effectively the inflationary tendency of the State and this has been a welfare budget, a people's budget, a budget which will give a boost to the economy, and a budget which will give a turn to the economic life of the country.

With these observations, I submit that what has happened has happened. This is not the time to talk about various political developments that took place during elections about various incen-

1971 மார்ச் 29] [Thiru M. A. Latheef]

diarism, rowdysim which happened in my constituency of Vaniambadi. People do not know what happened in Vaniambadi constituency. It is ridiculous. It is a sad commentary upon the value and ethics of our democratic life that people should descend to such a low level for some political gain. People whip up communal passions, which are baser elements, during election time. Let us act as responsible citizens and representatives of the people who have given a major verdict and a clear mandate.

We have come here only to serve the people as the Hon. Chief Minister has pointed out. Even though we belong to the Muslim League, I am here as a member of the Tamil Nadu Legislative Assembly. The Hon. Ministers are there, not as Ministers of D.M.K., but as Ministers for the whole State, for the entire State. That has been the spirit of 'thambis' of our great 'Anna'. When we have cultivated that great spirit, that great spirit of accomodation and toleration, people representing different other political parties should understand that we are responsible citizens, occupying responsible positions. We have our responsibility towards the general public. Therefore we need not indulge in party politics in this House.

Expression has been given that there has not been effective opposition in this House. As one having confidence in democracy, and as a democrat, I feel, this House feels, and the Hon. Chief Minister feels, and the Council of Ministers feels, that there should be an effective opposition for the successful functioning of democratic Government. But we feel that the Opposition which has come here is

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I strongly protest.

THIRU M. A. LATHEEF: My friend Thiru K. M. Subramaniam is here only to protest. I know that.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் :

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : (எழுந்திருந்தார்.)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Eventhough I belong. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பேரவைத் தலைவர் எழுந்திருந்தால் மற்ற உறுப்பினர்கள் யாராக இருந்தாலும் ஆசனத்தில் அமரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையை திரு. லத்தீப் அவர்களும் அனுசரிக்க வேண்டும். அது சபையினுடைய விதி முறை.

THIRU M. A. LATHEEF: I crave your indulgence, Mr. Speaker. We also belong to the responsible Opposition, eventhough we have been elected on the clear mandate, not only by Muslim League but also by the D.M.K. We stand by that and therefore we bear

[Thiru M. A. Latheef]

[1971 மார்ச் 29]

responsibility not only to the Muslim League but also to the D.M.K., but at the same time I should point out to my friend Thiru K. M. Subramaniam and also to the leader of the Congress party that we also stand behind him if anything is done against the opposition. I did not mean any particular party. I said generally about Opposition and why should it be taken to mean the Congress Party alone? (laughter).

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Once the Hon. Speaker has given a ruling on a matter, that should not be discussed again on the floor of the House.

* * * * *

MR. SPEAKER: The hon. Member could have said that the Opposition could play a better and more useful role. In that way you could have put it. You should not insinuate as if you are attributing motive. You can tell the same thing you wanted to express in a different manner. It is only a mode of expression. I am not objecting to your views. Anybody may hold any view. But the manner of expression is there. We are concerned only with the manner of expression. You may feel that there could be a more effective and useful Opposition. In that way you can present it.

* திரு. துரை முருகன்: பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர்—தமிழகத்தின் முதல்வர்—கலைஞர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின்மீது பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு

கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானும் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்தப் பேரவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

1967-க்கு முன்னால் இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளை எல்லாம் நான் புரட்டிப் பார்க்கிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்படிப் பார்த்த நேரத்தில் 67-க்கு முன்னால் தீட்டப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகள் எல்லாம் மிகையாகக் கடைபிள்ளி விவர தஸ்தாவேஜி போலக் காணப்பட்டதே தவிர மக்களுடைய உரிமைக்கும், உணர்ச்சிக்கும் மதிப்பு அளிக்கக்கூடிய உரிமை சாலனமாகத் தோன்றவில்லை. அதை மாற்றி அமைத்த பெருமை முதன் முதலாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களையே சாரும். அந்த அடிச்சுவட்டில் மாறாமல், மறையாமல், வழுவாமல் அதே முறையிலே நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து அளித்திருக்கிற முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1971 மார்ச் 29]

[திரு. துரை முருகன்]

இதில் புள்ளிவிவரங்கள் மட்டும் அடங்கியில்லாமல் தமிழகத்தின் உரிமைக்குரல் இதிலே ஒலிக்கிறதைக் கேட்கிறோம். காரணம் மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து ஒரு போர்க்கொடியை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மூலம் முதல்வர் அவர்கள் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷனும், மத்திய சர்க்காரும் தமிழகத்தை மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையில் நடத்துவதைச் சுட்டிக் காட்டியும், கடன் வாங்குவது கடன் தருவது ஆகியவற்றில் மத்திய சர்க்கார் காட்டுகிற பாரபட்சம், நம் மாநிலத்திற்கு இல்லாமல் வேறுபல மாநிலத்திற்குக் கூடுதல் தொகை அளித்திருப்பது இவற்றை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டி—எல்லா மாநிலங்களும் சமமாய் நடத்தப்படவேண்டும், தமிழகத்தின் உரிமை காக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக உரிமைக்குரல் எழுப்பி, போர்க்கொடி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த தமிழர்களின் உரிமைச் சாசனம், உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் பட்ஜெட் என்கிற என் கருத்தைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 183 இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறது என்றால் எப்படி வெற்றி பெற்றது என்பதைச் சில வகுப்புவாதப் பத்திரிகைக்காரர்களும், மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் வேகமாகச் சிந்தித்து வருகிறார்கள். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்ற அகனுவடைய இரகசியம் பற்றிய வெற்றி இரகசியக் குறிப்பேடாக இந்த பட்ஜெட்டை அளிக்க விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டிலே வெற்றி பெற்றதற்கான அத்தனை காரணங்களும் இருக்கின்றன. மயிலாப்பூர் குளத்தைச் சுற்றிவிட்டு, தியாகராயநகர் பஸ் ஸ்டாண்டைச் சுற்றிவிட்டு, திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோயிலைச் சுற்றி விட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிடும் என்று எழுதியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி வெற்றி பெற்று விட்டது என்கின்ற ஆராய்ச்சியிலே இறங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் பார்வைக்காக நான் இந்த பட்ஜெட்டை வைக்கிறேன்.

இதிலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மின்சாரத்திற்காக 39.51 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்விக்காக 1966-67-ல் 43.86 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். கல்விக்கான திறந்தவர்கள், பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டியவர்கள், கல்வி கொடுத்தவர், கர்ம வீரர் என்னெல்லாம் புகழ்ந்தீர்களே, அவர் காலத்தில் கல்விக்காக ஒதுக்கியது 43.86 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால் இன்றைய தினம் கலைஞருடைய ஆட்சியில் 79.11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இரகசியம். மருத்துவத் திட்டங்களுக்காக 1966-67-இல் 11.73 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள், ஆனால் இன்றைய தினம் 20.53 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடி நீருக்காக என்று இன்றைய தினம் 14.65 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைய தினம் 3.56 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. கிராமங்கள்தான் இந்த நாட்டினுடைய உயிர்நாடி. என்று கருதப்படுகின்றது,

[திரு. துரை முருகன்]

[1971 மார்ச் 29]

கிராமங்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதிக்காக 1.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விராணம் திட்டத் திற்காக 7.88 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குடிசைப் பகுதிகள் மேம்பாட்டிற்காக என்று 3 கோடி ரூபாயும், பாசனத் திற்காக என்று 8.48 கோடி ரூபாயும் செலவு செய்யப் போவதாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்குப் புரிந்து இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளிகள் செதிகளைப் பெருக்குவதற் காகத்தான் இந்த அரசு வருகிறது என்ற காரணத்தினாலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை முன்னிலை அதிகமான இடங் களில் 183 இடங்களில் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள்.

முன்னால் பேசியவர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட், பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று சொன்னார்கள். வளர்ச்சி இருக்குமானால் பற்றாக் குறை வரும். பற்றாக்குறைக்கான காரணத்தை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக இதிலே எடுத்துக் காட்டியிருக்கி றார்கள். “அரசு மேற்கொண்ட பல ஆக்கப் பணிகளும் வளர்ச்சித் திட்டங்களும் அவற்றை நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொண்ட விரைந்த நடவடிக்கைகளும் இப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்கான பெரும் காரணங்களாகும்” என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு நல்ல பட்ஜெட்டை வரவேற்க மனம் இல்லை எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு. அவர்களுக்குப் புகழ் மனம் வரவில்லை.

அன்றைய தினம் பேசிய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பத்து அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்கு தியாகராயநகரில் தோன்றிய திடீர்ப் பிள்ளையார் எவ்வளவு ஆச்சரியம் கொடுத்ததோ அவ்வளவு ஆச்சரியத்தை அது கொடுத்தது. 10 அம்சத் திட்டத்தைப்பற்றி அவர்கள் பேசும்பொழுது . . .

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of clarification . . .

THIRU DURAI MURUGAN: I cannot allow it.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member yielding?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: It is the usual temper not to yield.

மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், திடீர்ப் பிள்ளையார் பற்றிப் பேசினார்கள். தெரிந்து பேசினால் பரவாயில்லை. கோர்ட்டிலே போனால் பரவா யில்லை, பத்திரிகை படிக்காமலேயே அதைப்பற்றிப் பேசினார்கள். திடீர்ப் பிள்ளையாருக்கும் பத்து அம்சத் திட்டத்திற்கும் என்ன கனெக்ஷன் என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திடீர் பிள்ளையார் வந்தது எப்படி ஆச்சரியமாக இருந்ததோ அது மாதிரியாக இருந்தது என்று சொன்னார்கள். பிள்ளையாரைப் பார்க்கும் பொழுது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு

1971 மார்ச் 29]

[பேரவைத் தலைவர்]

கருத்து இருக்கிறது. மாண்புமிகு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு திடீர் பிள்ளையார்பற்றி எவ்வளவு தெரிந்து இருக்கிறதோ அவ்வளவு அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am a Member of the All-India Congress Committee and I have voted for the 10-point programme. We have not given up that programme. I affirm that as long as the Congress survives, the 10-point programme will survive.

திரு. துரைமுருகன் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கும் அதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்டார்கள். பிள்ளையார் திடீரென்று தோன்றுது. ஆனால், தியாகராய நகரில் திடீர் என்று பிள்ளையார் தோன்றிவிட்டது. அதேபோல் செத்து விட்ட திட்டம் திடீரென்று உயிர்பெற்றுவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். அவர் அல்ல, இவர் தலைவர், இந்தத் தலைவருக்குத் தலைவராக டிப்ளியிலே உள்ள ஒரு பெரும் தலைவராக இருக்கிறவர்.

'There is no 10 point programme. 'There is only one-point programme and that is to remove Indira Gandhi'

என்று அடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு திட்டம்தான், பத்து அம்சத் திட்டம் இல்லை. இப்பொழுது அந்த பத்து அம்சத் திட்டமும் போச்சு, இந்திரா அம்மையாரை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற ஒரே ஒரு திட்டமும் போச்சு. சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் தும்சம் ஆனது தான் மிச்சம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. The hon. Member should not refer as 'Syndicate Congress'. It is only the Congress led by Mr. Nijalingappa.

திரு. துரைமுருகன் : அம்மையார் அவர்கள் அனுபவம் உள்ளவர்கள். என்னுடைய கன்னிப் பேச்சிலே இடையூறு கொடுப்பது பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பத்து அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி எவ்வளவு வேகமாகப் பேசுகிறார்கள் பாங்குகள் தேசிய மயமாக்கப் பட்டது அம்சத் திட்டத்தில் சேர்ந்துதானே, ராஜ் மான்யம் ஒழிப்பது 10 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்றுதானே. இரண்டும் பாராளுமன்றத்திலே வந்தபோது அவர்கள் எதிர்த்து வாக் களித்தார்களே அதிலிருந்து அதிலே அவர்களுக்கு எவ்வளவு பற்று, பாசம், நேசம், அக்கறை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதிலே இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்ததை இப்பொழுது ஒரு மாவட்டச் கட்சியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கட்சியாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய தலைவர் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I strongly object to this sort of insinuation.

[1971 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அதைத் தவிர்க்கலாம். இந்தச் சபையில் இருக்கிற ஒரு கட்சியை கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கட்சி என்று சொல்வது சரியல்ல. அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். (ஒரு உறுப்பினர் : அதுவும் நாகர்கோவில் பாராளுமன்றத் தொகுதியில் தான்)

THIRU K. PONNAPPA NADAR : Sir, the hon. Member is not in possession of the House and he is not a Minister to give a reply.

திரு. துரை முருகன் : கட்சியினுடைய நிலை தாழ்ந்துவிட்டாலும் தலைவருடைய தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், 23 பேர்களை மாநிலக் கட்சியாக இருக்கின்ற கட்சி அனுப்பியிருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தலைவர், தமிழகம், கேரளம், கன்னடம், ஆந்திரம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களுக்குமாகச் சேர்ந்து சிண்டிகேட் காங்கிரஸ், சுதந்திராக் கட்சி, எஸ். எஸ். பி., உழைப்பாளர் கட்சி ஆகிய அத்தனை பேர்களுக்கும் ஏகப் பிரதிநிதியாகச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mr. Speaker, there is no such name as 'Syndicate Congress'.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் பேசிக்கொள்ளக்கூடாது. தலைவரைப் பார்த்துத் தான் பேசவேண்டும். தலைவர் எழுந்தவுடன் உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய ஆசனத்தில் அமர்ந்து விடவேண்டும். அம்மையார் அவர்கள் "சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்" என்று சொல்லக்கூடாது என்றும், அவர்களுடைய கட்சியை 'நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ்' என்று சொல்லவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களே இங்கே என்ன பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்? 'நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ்' என்று அவர்களே கூட எழுதித் கொடுக்கவில்லை. ஒவ்வொரு நேரத்திற்கும் ஒவ்வொரு பெயர் சொல்கிறார்கள். 'காங் (ஓ)' என்று சொல்கிறார்கள், 'ஆர்களைசேஷன் காங்கிரஸ்' என்று சொல்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்களே முதலிலே தெளிவுபடுத்திக்கொண்டு இந்தச் சபையில் அதைச் சொல்லலாம். அம்மையார் அவர்கள் இந்த சபையில் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆசை நிறைவேறவேண்டுமென்றால் அவர்களே முடிவு செய்து தெரிவித்தால், அதிகாரப் பூர்வமாக அதைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்றால், அதை இந்தச் சபை பின்பற்றலாம்.

THIRU HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, I want to raise a point of order. The hon. Member, Thiru Durai Murugan referred to the expression 'Syndicate Congress' because the hon. Member, Thiru K. M. Subramaniam himself labelled it as 'Syndicate Congress'. If you look into the proceedings, you will see that that the hon. Member, Thiru K. M. Subramaniam had mentioned the expression 'Syndicate Congress' three times in his speech.

1971 மார்ச் 29]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : Sir, on a point of clarification. 'காங்கிரஸ் ஸெட் பை நிஜலிங்கப்பா' என்றுதான் மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும், தேர்தல் கமிஷனும் ஒப்புக் கொண்டு தேர்தலுக்காக சின்னத்தை எங்கள் கட்சிக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். மரியாதையாக நல்ல முறையிலே பேசுவது என்றால் 'காங்கிரஸ் ஸெட் பை நிஜலிங்கப்பா', 'காங்கிரஸ் ஸெட் பை சஞ்சீவையா' என்று கூற வேண்டுமென்றும் பத்திரிகைகளில் சமீபத்தில் வந்திருக்கிறது. எனவே அந்த முறையிலே சொல்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். ஒருவேளை உணர்ச்சி வயப்பட்டு இம் மாதிரியான தலைவர்களையெல்லாம் மனப்பூர்வமாக ஏளனம் செய்ய வேண்டுமென்று நமது காலத்தை எடுத்துக்கொள்வது நல்லது அல்ல என்று தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இங்கிருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியினர் எந்த காங்கிரஸ் என்று குறிப்பிட்டுத் தங்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவைக்கு அறிவிக்குமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : As the Hon. Chief Minister desires, I will be announcing by what name Mr. Ponnappa Nadar has designated his party. Now I entirely agree with the Hon. Minister for Co-operation that the hon. Member Thiru K. M. Subramaniam has designated it as 'Syndicate Congress'. The hon. Lady Member Thirumathi Anandanayaki desires it to be called as 'Nijalingappa Congress'. The confusion is not yet over. I hope Mr. Ponnappa Nadar will help this House and the country also if he at least sticks to some name for some time. Though other people may not worry, yet a unanimous name is wanted. I expect something personally from Thiru R. Ponnappa Nadar in what way they may be addressed.

திரு. நா. வீராசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். தலைவரவர்களே, நம்முடைய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் எந்த காங்கிரஸ் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள் என்பது அவைக்குத் தெரியாது. எந்த காங்கிரஸ் என்று சபாநாயகரவர்களும் அறிவிக்கவில்லை. அதுவரையில், ஏற்கெனவே நாட்டிலே சொல்லப்பட்டு வந்த 'சின்னிகேட்' என்ற சொல்லைச் சொல்வதில் தவறு இருக்கிறதா? அப்படியானால் எந்த விதிமுறையின்படி தவறு என்பதை அறிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : We can follow as proposed, as the party desires, so long as they do not take any categorical decision.

The hon. Member Thiru R. Ponnappa Nadar has written as 'Tamil Nadu Legislature Congress Party'. But members who are not present here may clearly think that you represent the whole Congress.

[1971 மார்ச் 29]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I will make a clarification.

MR. SPEAKER : You can take some time also. Whatever Mr. Ponnappa Nadar is pleased to designate hereafter, the House will address his party as he desires. Till then we can address his party members as ' Nijalingappa Congress ' members.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, ஆகவே, அவர்கள் பிரதிநிதியாக ஒரேயொருவர் மட்டும்தான் இங்கிருந்து சென்றிருக்கிறார். குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தில்கூட நாம் இருவர், நமக்கு இருவர் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இது நான்கு மாநிலங்களுக்கு ஒருவர் என்று அனுப்பியிருக்கும் திட்டமாக இருக்கிறது.

அடுத்து, என்னுடைய சொந்தத் தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய தொகுதி ஆந்திராவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பெரும்பகுதிகளைக் கொண்ட தொகுதி. அதில், சாலை இல்லாத ஊர்களும், குடிநீர் வசதி இல்லாத ஊர்களும், வீட்டு வசதியில்லாத ஊர்களும் நிறைய இருக்கின்றன. நம்முடைய உணவு அமைச்சரவர்களும் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு பொன்னையாறு என்ற ஆற்றிலே ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வரும் அந்த அணை கட்டும் கோரிக்கையைப் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்கள் நிறைவேற்ற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சரவர்களையும் அவ்வாறே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்பாடி ஒரு இரயில்வே ஐங்ஷன். பல்வேறு ஊர்களிலிருந்தும் மக்கள் அங்கு வருகிறார்கள். வேலூர் மிஷின் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிறவர்கள் அங்கு வருகிறார்கள். அப்படியே பரந்து விரிந்து இருக்கும் அந்த ஊருக்கு குடிநீர் வசதியே கிடையாது. அதனால் அங்கு அடிக்கடி சூழாயடிச் சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே அங்கு குடிநீர்ப்பிரச்சினையில் அரசாங்கம் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறுதொழில் வளர்ச்சிக்காக வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். காட்பாடி தொகுதியில் இருக்கும் நிலமில்லாத, வசதியற்ற மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையிலே சிறு தொழில் திட்டத்திலிருந்து காட்பாடிக்கு பெரும்பகுதியை ஒதுக்கித்தர அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொத்தத்தில் இந்த பட்ஜெட் உரிமைப் பிரச்சினை என்று சொல்வார்களே அதைப்போல, உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம், உறவுக்குக் கை கொடுப்போம் என்ற முறையில் அமைந்துள்ளது. நான் முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இன்றைய தினம் 4½ கோடி தமிழக மக்களை வாழவைக்கும், வழி நடத்திச் செல்லும், அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் வேறு தலைவரே

1971 மார்ச் 29] [திரு. துரை முருகன்]

கிடையாது. இந்த நாடு உங்களைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. நங்கள் கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு அச்சாரமாகத் தான் 183 பேர்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இனி இருபதாண்டு காலத்திற்கு அசைக்க முடியாத நிலையை ஏற்படுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, தமிழக மக்கள் உங்கள் பின்னாலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாலரைக் கோடி மக்கள் தங்கள் பின்னால் இருக்கிறார்கள் என்ற உணர்வுடன், இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வாறு, உரிமைப் போர்க் குரல் கொடுத்தால் நாங்கள் அதன் பின்னால் இருக்கத் தயார் தயார் என்று கூறி இந்த பட்ஜெட்டை அளித்த கலாநாயக அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் கூறி விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மு. சி. ஆ. ரத்தினசாமித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிறகு, பெருவாரியான மக்களுடைய ஆதரவுடனும், அன்புடனும் நாம் இங்கு கூடியுள்ளோம். நடந்த பொதுத்தேர்தலில் மக்களின் எண்ணமெல்லாம், முற்போக்கு சக்திக்கு ஓட்டளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை வைத்து மக்கள் வாக்களித்துள்ளார்கள். அந்த நிலைமையில் இந்த அரசிற்கு மிகமிக அதிகமாகப் பொறுப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் என்னைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ புதியவர்களுடன் நானும் இந்த மன்றத்திற்கு ஒரு புதியவன். இங்கு புதியவன் என்பது மட்டும் அல்ல, தமிழ் நாட்டில் தலைநகரத்திற்கும் புதியவன் என்று சொல்லிக் கொள்ளவும் ஆசைப் படுகிறேன். ஆகவே, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சுருக்கமாக இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் முற்போக்குக் கொள்கையின் அடிப்படையில் ஏழை எளிய மக்களின் நலவாழ்வுக்காக, பல திட்டங்களைக் கோட்டிக்குக் காட்டியிருப்பது மிக மகிழ்ச்சக்குரிய விஷயம். முக்கியமாகத் தண்ணீருக்காகவும் மின் சாதாத்துறைக்கும் ஏறக்குறைய 120 கோடி ரூபாய் நிதி செய்திருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே இது மிக ஒதுக்கீடு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பட்ஜெட் ஆகும். விவசாயிகளின் நலனுக்காக, பாசன வசதிகளுக்காக 8 கோடி சொச்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த நிலைமையில் என்னுடைய தொகுதியைப்பொறுத்த வரையில் கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக மழையின்மையால் எங்கள் பகுதி, அதிலும் குறிப்பாக என் தொகுதி மட்டுமல்ல, சேடப்பட்டி, உசிலம்பட்டி தொகுதிகளிலும் மழையின்மையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எங்களைப் பொறுத்தவரை

[திரு. மு. சி. ஆ. ரெத்தின சாமித் தேவர்] [1971 மார்ச் 29]

யிலும், எங்கள் திருமங்கலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் வைகை அணைக்கட்டிலிருந்து தண்ணீர் விடப்படுகிறது. திருமங்கலத்தில் பிரதான வாய்க்கால் என்று அதற்குப் பெயர் இருந்தபோதிலும் கூட, என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் சுமார் 600 ஏக்கர் நிலத்தில்தான் பாய்ச்சப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வருஷமும் மழையில்லாத காரணத்தால், பாசன வசதியில்லாத காரணத்தால் எங்களுடைய பகுதியில் விளைவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன்னால்கூட மதிப்பிற்குரிய கக்கன் அவர்கள் மராமத்து மந்திரியாக இருந்த காலத்தில்கூட வைகை அணையின் நீரை எங்கள் பகுதிக்கு கேட்டு சுமார் நாலாயிரம் ஏக்கர் வரை அந்தத் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம்கூட வைகை அணைத் தண்ணீரிலிருந்து சுமார் 600 ஏக்கர்வரை எங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் எங்கள் தொகுதி மக்கள் வைகை அணைத் தண்ணீரை எப்படியும் அந்தப் பகுதியில் சுமார் நாலாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ச்சயம் பாய்ச்சல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அவ்வப்போது எங்களுடைய தொகுதிக்கு வருகை தந்துள்ள மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் பல தடவைகள் நாங்கள் கோரிக்கை வைத்துள்ளோம். ஆகவே எங்கள் தொகுதி ஏற்கனவே உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி என்பது. எனவே இந்த வைகை அணைத்தண்ணீரை எப்படியும் எங்களுடைய பகுதிக்கு அவசியம் விஸ்தரிக்கப்படும் படி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உங்கள் அனைவரையும் மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

என்னுடைய தொகுதி மக்கள் இந்தத் தேர்தலின்போது இந்த வைகை அணை தண்ணீர் விஸ்தரிப்பை மிகமிக முக்கியமாகக் கருதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மற்ற அம்சங்களில் இன்னும் சிறு விவசாயிகளுடைய மேம்பாட்டிற்கு மதுரை மாவட்டத்திலும் இன்னும் சில மாவட்டங்களிலும் சிறு குடியானவர்களுடைய மேம்பாட்டிற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் எங்களுடைய தொகுதியும் எங்களுடைய தாலுகாவும் சேர்க்கப்படாமல் இருப்பதாக நினைக்கிறேன். அதையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மொத்தத்தில் இந்த வரவு செலவு அறிக்கையானது ஏழை எளிய மக்களின் நலன்களைக் கருதி தீட்டிய ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையாகும். ஆகவே இந்த அறிக்கையை நான் மிக நல்ல முறையில் வரவேற்று இதற்கு என்னுடைய பாராட்டுத் தலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பி. வெங்கடசாமி தெலுங்கில் உரையாற்றினார்.

1971 மார்ச் 29]

* திரு. அன்புச்செழியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நமக்கு அளித்திருக்கிற 1971-72-ம் ஆண்டுக் கான இடைக்கால நிலை நிதி நிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வருகிற நேரத்தில் நான் அரசியலுக்கு வருவதற்கு முழுமுதல் காரணமாக இருந்த மறைந்த மாமேதை அண்ணா அவர்களுக்கும் நான் இந்த மன்றத்திற்கு வருவதற்கு வழிவகை செய்து கொடுத்த என்னுடைய அரும் பெரும் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், எனக்கு வாக்களித்து வெற்றி பெறச் செய்த என்னுடைய தொகுதி வாழ் வாக்காளப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் என் நெஞ்சார்த்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வது என் தலைமைய கடமையாகும்.

நமது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையை நமக்கு அளிக்கிற நேரத்தில் நம்முடைய துவக்க உரையில் ஒரு உண்மையை அப்பட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கட்சியின்பாலும், நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய ஆட்சியின் மீதும் பெரும் நம்பிக்கை வைத்துத் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் இப்படிப்பட்ட நல்லகொரு தீர்ப்பை நடந்து முடிந்த தேர்தலில் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய கட்சியின் மீதும், எங்களுடைய ஆட்சியின் மீதும் என்று பொதுவாகச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பார் சனையானால் எதித்தரப்பிலுள்ளவர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக யிருந்திருக்கும். ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வெளிப்படையாக உண்மையைச் சொன்ன காரணத்தினால், அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய ஆட்சியின் மீதும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை எதிர் வரிசையில் இருக்கிற கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'அந்தக் கருத்தை நீக்கியிருக்கலாம்' என்ற கருத்துப் படச் சொல்லுர்கள். அவர்கள் சொன்னது அவர்களது கருத்து என்று எனக்குப்படவில்லை. நம்முடைய ஆத் திரத்தை அவர்கள் அப்படித் தெரிவித்தார்கள் என்றுதான் என் மனதுக்குப்பட்டது. நிதிநிலை அறிக்கையில் கூட அண்ணா அவர்களின் பெயரைச் சேர்த்திருக்கிறார்களே என்ற காமழப்புத் தான் அதற்குக் காரணம். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் உண்மையை மறைக்க விரும்பவில்லை. எனவேதான் நம் மாண்பு மிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த உண்மையைத் தெரிவிக்கிற வகையில் நன்றிப் பெருக்கோடு எங்களுடைய கட்சியின் மீதும் அண்ணா அவர்கள் உருவாக்கிய ஆட்சியின்மீதும் பெருநம்பிக்கை வைத்து தெள்ளத் தெளிவாக திட்டவட்டமாக மக்கள் தீர்ப்பளித் திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றிப் பெருக்கினைப் பாராட்டி இந்த நேரத்தில் நானும் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. அன்புச்செழியன்] [1971 மார்ச் 20]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிற நேரத்தில் ஒரு மிகச் சிறந்த கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது வாக்களித்தவர்களும் வாக்களிக்காதவர்களும் எல்லோரும் சேர்ந்து நடத்துவதுதான் அரசு என்றும், அப்படி எல்லோரையும் அணைத்துக் கொண்டு நடத்துவதுதான் நல்ல அரசு என்றும் ஆகவே இந்த மாமன்றத்தின் அகத்தும் புறத்தும் குறிப்பிடுகிற மிக நல்ல கருத்துக்களை வரவேற்று ஆழ்ந்து பரிசீலித்து காழ்ப்பின்றி, நடுநிலையோடு பார்த்து, கொள்வன கொண்டு மிகச் சரியான முறையில் செயல்படுவோம் என்ற சிறந்ததொரு வாக்குறுதியினை யும் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குறுதியில் நேர்மை தெரிகிறது; நடுநிலைமை புலப்படுகிறது; பெருந்தன்மை பளிச்சிடுகிறது. இப்படி நடுநிலையோடு நேர்மையோடு பெருந்தன்மையோடு தயாரித்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் முழுமனதாக வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகிற நேரத்தில் நான் சார்ந்திருக்கிற மதுரை மாவட்டத்தின் தலைநகருக்கு, மதுரைக்கு ஒரு சிறப்புப் பரிசினையும் இந்த நேரத்தில் அறிவித்திருப்பதை நான் மறக்க முடியாது. வருகிற மே மாதம் 1-ம் தேதி முதல் மதுரை நகராட்சி மதுரை மாநகராட்சியாகிற திட்டிப்பான செய்தியினையும் இந்த இடைநிலை நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில் இந்தத் திட்டிப்பான செய்தி வழங்கிய நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிற விதத்தை எண்ணும்போது, இது இந்த நாட்டு மக்களின், 4½ கோடி தமிழ் மக்களின், நல்லாழிவுக்காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் திட்டமிடப்பட்டு வரையப்பட்ட சிறப்பான திட்டம் என்பதை எத்தனை படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும் கூட, தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய உண்மையாகும். ஆகவே தான் மக்களுக்கு இன்னுள்ளியமையாத தேவைகளான கல்வி, மருத்துவம், மின்சாரம், குடி நீர் போன்றவற்றிற்கு பெரும் தொகையை ஒதுக்கி, இந்த நல்ல திட்டத்தை நமக்கு உருவாக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஏழை, எளிய, நடுத்தர மக்களை அவர்களுடைய நல் வாழ்க்கையை மனதில் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்த நல்ல திட்டத்தை நான் வரவேற்க முன் வந்திருக்கிறேன்.

இப்போது தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கும் 1971-72 நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏறத்தாழ 12 கோடி ரூபாய் துண்டு விடும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டில் துண்டு விடக்கூடிய 23 கோடியைச் சேர்த்து 1971-72 இறுதியில் சுமார் 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விடலாம் என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து எதிர் வரிசையில் இருக்கும் உறுப்பினர் மகிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், நீங்கள் இப்போது

1971 மார்ச் 29] [திரு. அன்புச்செழியன்]

இந்த இடைகால நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 35 கோடி துண்டு விழும் என்று சுட்டிக் காட்டியிருப்பது எனக்கு ஒரு உண்மையைப் புலப்படுத்துகிறது. அநேகமாக வரப்போகிற ஜூன் மாத நிதிநிலை அறிக்கையில் நிறைய வரி போடப் போகிறீர்கள் என்று அறிகிறேன், 'உங்களுடைய திட்டம் அதுவாகத்தான் இருக்கும்' என்று சொன்னார்கள். அப்படி கோடிட்டுக் காட்டுகிற சூழ்நிலையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் இல்லை. துண்டு விழுகிற காரணத்தாலேயே வரி போடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கத் தேவையில்லை.

அதோடு மட்டுமல்ல, வரி போடாமல் யாரும் அரசை நடத்த முடியாது. வரிபோடாமலேயே அரசை நடத்துவோம் என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். என்னுடைய கருத்து எல்லாம், வரி போடுவது பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்றல்ல என்பது தான். தாங்கும் சக்தி உள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள், அரசு நடத்துங்கள் என்று தான் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்தபோது கூறினோம். வரியைத் தாங்குகிறவர்களுக்கு வரி போடுங்கள், அதனால் மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்குங்கள் என்று நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்: எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருப்பவர்கள் என்ன குறை சொன்னாலும் அதை துச்சமாக கருதி, நீங்கள் உங்களுடைய பயணத்தைத் தொடருங்கள், தொடருங்கள் என்று பணிவன்போடு தைரியம் ஊட்ட நான் முன் வருகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. நம்முடைய துண்டு விழுகிற தொகையை ஏன் நம்மால் சரிக்கட்ட முடியவில்லை என்ற காரணத்தை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநிலத்திற்கு முறையாக வழங்குகிற மானியத் தொகையை, நம்முடைய மாநிலத்திற்குச் சமமாக வழங்கவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அவற்றை விளக்குவதற்காக பல புள்ளி விவரத்தையும் தந்து இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. வருமானம் வரக்கூடிய பல பகுதிகளை, பல துறைகளை மத்திய அரசு மேற்கொண்டு, செலவு அதிகமாகிற பெரும் பகுதிகளை மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கி விட்டு இருக்கிறது. ஆகவே வரவில் பெரும் பகுதி மத்திய அரசுக்கும், செலவில் பெரும் பகுதி மாநில அரசுக்கும் என்ற முறை வகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

அதோடு மட்டுமல்ல, ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமதர்மச் சமுதாயத்தை காணுவதுதான் தமிழக அரசின் குறிக்கோள் என்றும் நமக்குச் சிறப்பாக கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பணிகளுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருவது தமிழ் நாட்டுப் பெருங்குடி மக்களின் தலையாய கடமையாகும். எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்க வேண்டும். இயற்கை சாதனங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும், உற்பத்தித் திறன் பெருக வேண்டும் என்றெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அரிய பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு,

[திரு. அன்புச்செழியன்] [1971 மார்ச் 29]

அவர் பின்னாலே நின்று பாடுபடுவதற்கு இப்படிப்பட்ட பெரும் பான்மையான உறுப்பினர்களை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் செயல்களை எல்லாம் குறுகிய காலத்தில் செய்து விட முடியும் என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தல் காலத்தில் 1967 தேர்தலுக்கு முன்பு பாலாறும் தேனாறும் ஓடும் என்று நிறைவேற்ற முடியாத, செயல்படுத்த முடியாத திட்டங்களைச் சொன்னது போல் வாக்குறுதிகளைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. நீண்டகால திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் அவற்றை நிறைவேற்ற முடியும் என்று, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதற்காக ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஏற்றவாறு ஒரு நீண்டகால திட்டத்தை உருவாக்கி செயல்படுத்த முன்வர இருக்கிறது என்ற வாக்குறுதியை நமக்கு முதல்வர் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சீரோடும், சிறப்போடும் செய்து வெற்றி பெறுவதற்கு நாமெல்லாம் உறுதுணையாக இருப்போம் என்று பணிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு—மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சில முக்கிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கும் மத்தியப் பேரரசு, அதே நேரத்தில் மாநில அரசும் தங்களுடைய மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு தர வேண்டுமே, அந்தக் கூடுதல் தொகையை எப்படி சரிக்கட்டுவார் என்று நினைத்துப் பார்ப்பது இல்லை என்று சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, குறைந்த பட்ச விலை உயர்வுக் கென்று அளிக்கப்படும் ஊதிய உயர்வால் ஏற்படுகிற செலவிற்கு ஈடாக ஒரு கணிசமான தொகையை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் சரிக்கட்ட முடியாத சில மாநில அரசுகளுக்கு வேண்டிய நிதி வசதியை தந்து இருக்கிறார்கள். அதே வசதியை நம்முடைய தமிழக அரசுக்கு ஏன் செய்து கொடுக்கவில்லை என்று கோ்டு இருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, 5 ஆண்டு காலத்திற்குத் தமிழக அரசுக்கு கிடைக்கும் உதவியின் அளவு ஆள் ஒன்றுக்கு ரூ. 142.5 என்று சொன்னார்கள். இது எல்லா நிதி உதவிகளையும் சேர்த்து கிடைக்கும் தொகையாகும். ஆனால், அனைத்து இந்திய மட்டத்தில் ஆள் ஒன்றுக்கான சராசரி 185.5 என்று கணக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எழுப்புகிற கேள்வி தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டுமல்ல, சராசரியாக எல்லா மாநிலங்களுக்கும் ஒரே சீரான தொகை தரப்பட வேண்டும். ஆனால் ஏன் இந்த ஏற்றதாழ்வு அடிப்படையில் நிதி வசதிகளை தந்து இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். 1971-72-ல் நம்முடைய தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து கடனாகக் கிடைத்த மொத்தத் தொகை ரூ. 44.57 கோடிதான். ஆனால் நாம்

1971 மார்ச் 29] [திரு. அன்புச்செழியன்]

மத்திய அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய கடன், இந்த மாநிலம் செலுத்த வேண்டிய தொகை என்று இருப்பது ரூ. 43.72 கோடியாகும். நமக்கு நிகரமாகக் கிடைத்து இருக்கும் தொகை 85 லட்சம் ரூபாய்தான். அதுவும் நாம் வட்டியையும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டுமானால் நாம் பெற இருக்கும் மொத்தக் கடன் தொகையை விட ரூ. 16 கோடி அதிகமாக உள்ளது. அந்த அளவுக்கு மிகக் கடுமையான சோதனைக் கட்டத்தை தாண்டிக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

இன்னொன்றையும் பார்க்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மிக நல்லதொரு வேண்டுகோளை மத்தியப் பேரரசுக்கு விடுத்துள்ளார்கள். நம்முடைய தமிழக அரசின் சார்பாக. மத்தியப் பேரரசு மாநிலங்களுடைய கடன் சுமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அச் சுமையைக் குறைப்பதற்கான வழி முறைகளை ஆராய்ந்து கூறுவதற்காக் கூட்டமைப்பின் கடன் ஆணைக்குழு ஒன்றினை அவசியமாக அமைத்திட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த ஆண்டில் எந்தெந்த மாநில அரசு கடன் தொகைகளை, வட்டிகளை ஒழுங்காகக் கட்டியிருக்கிறது, எது எது கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதென்ற முறையில், நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்கும் வகையில் அந்தக் கடன் ஆணைக் குழு செயல்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1971-72-ம் ஆண்டுக்கு சுமார் 90 கோடி அளவிலும், 1971-72-ம் ஆண்டிற்கு குறைந்த அளவு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ரூ. 100 கோடியும் நிதி உதவி தேவை. இதை மத்திய அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களிடம் ஒன்றைப் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் மத்தியப் பேரரசிடம் பல வேண்டுகோள்களை விடுத்து பணிவாகவும், கண்மனையுடைய முறையாகவும் பல முறை வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இன்னும் சில தடவை வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். அதற்குப் பிறகு, மயிலே, மயிலே, இறகு போடு என்ற முறையை விட்டு, முறை அல்ல, பல முறை கேட்டு விட்டு, கிடைக்கவில்லை என்றால் நீங்கள் எந்த முறையைக் கையாண்டால் நீங்கள் விரும்பிய தொகை கிடைக்குமோ அந்த முறையைக் கையாண்டு தேவையான ரூபாயை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று தெளிவாகக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாங்கள் உங்களுக்குப் பின்னாலே இருப்போம். எதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நல்ல செயல்களை நாம் தைரியமாகச் செய்வோம் என்ற எண்ணத்தால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த 183 உறுப்பினர்களை இங்கே அனுப்பி இருக்கிறார்கள் மக்கள் அவர்களுக்குத் துணையாக இருப்பதற்கு தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கும் முற்போக்குக் கூட்டணியைச் சார்ந்த பல உறுப்பினர்களையும் இங்கே அனுப்பி வைத்து இருக்கிறார்கள்.

[திரு. அன்புச்செழியன்] [1971 மார்ச் 29]

ஆகவே தமிழ் பெருங்குடி மக்கள் நம்மிடத்தில் நிரம்ப எதிர் பாககிருார்கள். கலைஞர் முதலமைச்சராக இருக்கிறார்கள், தமிழ் நாட்டின் சார்பாக இருக்கிறார்கள், கடந்த 4 ஆண்டுகளில் கழக அரசு சிறந்த பணியினைப் புரந்திருக்கிறது. தொடர்ந்து எப்படி எப்படி நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ அதைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் கேட்டு இருக்கும் நியாயமான கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டால், கேட்கிற நிதி உதவி உங்களுக்கு அளிக்கப்படாவிட்டால், என்ன செய்யலாம் என்பதை திட்டவாட்டமாக நீங்கள் வரையறுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. தேர்தலுக்குப் பல மாதங்களுக்கு முன்னால் மத்தியில் கூட்டாட்சி மாநில சுயாட்சி என்ற குறிக்கோளின் அடிப்படையில் ஒரு மகாநாடு கூட்டி அதற்கு சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து, நம்முடைய எதிர்கால திட்டத்தையும் நாம் நாட்டிற்கு அறிவித்தோம். அந்தக் கூட்டம் மிக நீண்ட தூரத்தில் இல்லை. மிகக் குறுகிய காலத்தில் வா இருக்கிறது என்பது நமக்கு மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட செயல்களையெல்லாம் நாம் செய்வதற்கு நிதிநீலை அறிக்கையில் பல திட்டங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்ற மனப்பூர்வமான நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எதிர்த்தரப்பில் இருக்கிற பல உறுப்பினர்கள் இந்த அவையில் பேசும் பொழுது அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அராஜகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள், தேர்தல் காலத்திலும் சரி, தேர்தலுக்குப் பின்னாலும் சரி, அவர்கள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள்.

ஒரே ஒரு உண்மையை மட்டும் செல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். தேர்தல் நேரத்தில் பெரியகுளம் சட்டமன்ற வேட்பாளராக நான் போட்டியிட்டேன். தேவதானம்ப்பட்டியில் வேட்பாளரை ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்ல வேண்டும், வாக்காளர்களுக்கு வேட்பாளரை அறிமுகம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பாடு செய்து நான் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். ஒரு குறிப்பிட்ட தெருவில், நிஜலிங்கப்பா காங்கிரசைச் சேர்ந்த பெரிய மனிதர்கள் ஊர்வலத்தை நடுவில் தடுத்தார்கள். காவல் துறையினரின் அனுமதியுடன் தான் ஊர்வலத்தை நடத்திச் சென்றோம். காவல் துறையினரும் கூட இருந்தார்கள். ஊர்வலம் அந்த வழியாகச் செல்வதைத் தடுத்து, ஊர்வலம் அந்த வழியாகப் போகக் கூடாது, விடமாட்டோம் என்று தடுத்தார்கள். அப்படி அவர்கள் தடுத்தது நியாயமல்ல. நாங்கள் மீறி ஊர்வலத்தை அந்த வழியாகவே நடத்திச் சென்றிருக்கலாம். சுமார் 4,000, 5,000 பேர்கள் ஊர்வலத்தில் சென்றார்கள். மீறிப் போயிருந்தால், அவர்கள் தடுத்த பாத்தையிலே சென்றிருந்தால், அங்கே பல நூற்றுக்

1971 மார்ச் 29] [திரு. அன்புச் செழியன்]

கணக்கான பேர்கள் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருப்பார்கள். உணர்ச்சி வசப்பட்ட எங்களுடைய கட்சித் தோழர்கள் தவறாக நடந்துகொள்ளக்கூடும் என்ற காரணத்தினால், நாங்கள் வேறு வழியில் சென்றோம். அந்த அளவுக்கு ஆத்திரத்தை தூண்டிவிட்டு ஊர்வலத்தைத் தடுத்து, அந்த வழியில் விடமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். காவல்துறையினரை வேண்டுமானால் கூட நீங்கள் இதுபற்றிக் கேட்டுக்கொள்ளலாம். ஒரு தெருவிலே ஊர்வலம் செல்வதைக்கூட அனுமதிக்காத அளவுக்கு அராஜகத்தில் ஈடுபட்டார்கள் அந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியினர்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அதுமட்டுமல்ல. வரக் கூடாது என்ற பாதையிலே, போகாமல், நாங்கள் வேறு வழியிலே ஊர்வலமாகச் சென்று கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஏழு தடவை கல்லெரியில் ஈடுபட்டார்கள் அவர்கள். அகில் ஒரு தடவை என்மீது கல் பட்டது. அது காவல் துறையினருக்குத் தெரியும், காஸ் துறையினர் அந்த நேரத்தில் எங்களோடு இருந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த வேட்பாளருக்கே அராஜகம் விளைவித்திருக்கிறார்கள் என்றால், தேர்தல் நேரத்தில் அவர்கள் எப்படி அமைதியில்லாத முறையில் நடந்துகொள்வார்கள் என்பதைத் தயவு செய்து பலரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் நண்பர்கள் 'நாங்கள் மிக அமைதியாக நடந்து கொண்டோம், கண்ணியமாக நடந்து கொண்டோம்' என்று சொன்னதெல்லாம் உண்மைக்குப் புறம்பான வார்த்தைகள், உண்மையானவை அல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அமைதியாக கடமை, கண்ணியம் கட்டுப்பாட்டுடன் நடந்து கொண்டதால், அவர்கள் தான் மிகுந்த தாக்குதலுக்கு உள்ளானார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே வந்து முறை தவறிப் பேசுகிறார்கள். நம்முடைய பெரு மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. எம். சுப்ரமணியம் அவர்கள் ஒரு கருத்தினைச் சொன்னார்கள். சொஷலிச சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கான திட்டங்கள் பற்றிக் கூறினர். நாங்கள் 10 அம்சத் திட்டங்களை இன்னும் உறுதியாகக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார். அவர்களுக்குப் பத்து அம்சத் திட்டம் இல்லை. ஒரு அம்சத் திட்டம் தான் குறிக்கோள் என்பது நாடறிந்த உண்மை, நாட்டு மக்கள் அறிந்த உண்மை.

நம் நாட்டு பிரதமர் என்ன சொன்னார்கள்? நாட்டில் பல முற்போக்குத் திட்டங்களை செயல்படுத்துவதற்கு, நன்றைவேற்று வதற்குப் பிற்போக்கு சக்திகள் தடங்கலாக இருக்கின்றன, அதற்கு மக்கள் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும், முற்போக்குத் கூட்டணி வேட்பாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, பிற்போக்கு சக்திகளை முறியடித்து தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். இந்தியப் பெருநாட்டில் இருக்கிற சுமார் 55 கோடி மக்கள்

[திரு. அன்புச்செழியன்] [1971 மார்ச் 29]

முக்கியமா, அவர்களுடைய வாழ்க்கை, உரிமை முக்கியமா? சுமார் 248 மகாராஜாக்கள் மானியம் முக்கியமா என்பது தான் பிரச்சினை யாக இருந்தது. அந்த அடிப்படையில் தான் தேர்தல் நடந்தது. இந்தத் தேர்தலில் மக்கள் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டார்கள். 55 கோடி மக்களுடைய நல் வாழ்வு தான் முக்கியம் என்று முற்போக்குக் கூட்டணியைத் தேர்ந்தெடுத்து தீர்ப்பு அளித்துவிட்டார்கள். 248 மகாராஜாக்கள் முக்கியம் அல்ல என்று தீர்ப்பு அளித்துவிட்டார் கள். மகாராஜாக்களுக்கு அளித்து வருகிற மானியத்தை நிறுத் தக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை யெல்லாம் மக்கள் மறந்து விடமாட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது சமதர்ம சமுதாயத்தை நிலைநாட்டுபவர்கள் என்றெல்லாம் பசப்பு வார்த்தைகள் பேசி இந்த மன்றத்தை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்களா, அல்லது மக் களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்களா? ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் சொல்லுவேன், இந்த மன்றமானாலும் சரி, மக்களிடத்திலும் சரி, 10 அம்சத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்வதானாலும் சரி, சமதர்ம சமுதாயத்தைப்பற்றிச் சொல்வதானாலும் சரி, நம்பிக்கை கொள் ளப் போவதில்லை. அவர்கள் மேலும், மேலும் 10 அம்சத் திட்டத் தைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், எண்ணிக்கை 15 ஆக இருப்பது, 5 ஆகுமே தவிர, வளர்ச்சி தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே இருக்காது என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : உறுப்பினர் அவர்கள் மக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்களா என்று கேட்டார். நாங்கள் மக்களை ஏமாற்றப் பார்க்கவில்லை. இன்றைக்கும் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ராஜ மானியத்தை ஒழிப்போம் என்ற நிலை தானே தவிர வேறு இல்லை. ஆனால் ராஜமானியத்தை ஒழிக்கும்பொழுது கொடுக்கப்பட வேண்டிய காம்பென்சேஷனைப்பற்றித் தான் சண்டை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்கம் எதுவும் கொடுக்கக்கூடாது.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மதிப்பு மிக்க அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையிலே இந்த மாநிலத் திலே தலைசிறந்த மூதறிஞர்கள் பலர் இடம் பெற்று, இந்த மாநிலத்திற்கு நல்ல பல பணிகளை ஆற்றி உள்ளார்கள். அப்படிப் பட்ட ஒரு சிறந்த அவையிலே இந்தச் சாதாரணமானவனும் இடம் பெற்று மக்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு சிறு தொண்டு செய்ய வாய்ப்பு அளித்த இறைவனுக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

கண்ணியம் மிக்க அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங் களுக்கும். இந்த அவையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மதிப்பு மிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் முதற்கண்ணை என் னுடைய நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 29]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு முஸ்லிம் லீக்கைச் சார்ந்த முஸ்லிம் சமுதாயம் இம்மாதிரியான பேரவையில் இடம் பெற வாய்ப்பு இல்லாமல் மிக்க தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி வந்தனர். 1962-ம் ஆண்டில் இந்த மாநிலத்தில் 8 பேர்கள் முஸ்லிம் லீக் சார்பில் முஸ்லிம் சமுதாயத்தினர் போட்டியிட்டோம். ஆனால், அது திருஷ்டவசமாக ஒருவர் கூட வெற்றி பெற முடியவில்லை, அந்த அளவுக்கு நாங்கள் தாழ்த்தப்பட்டோம். ஆனால், அதிருஷ்டவசமாக 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் 3 உறுப்பினர்கள் முஸ்லிம் லீக் சார்பிலே இந்த அவையில் இடம் பெற்றனர். ஆனால், இன்று மறுபடி முஸ்லிம் லீக் சார்பில் போட்டியிட்ட 7 பேர்களில் 6 பேர்கள் வெற்றி பெற்று இந்தப் பேரவையிலே இடம் பெற்றுள்ளார்கள். இந்த மாபெரும் வெற்றிக்காக நான் வல்ல இறைவனுக்கும், அதற்கு உறுதுணையாக நின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கும் இந்தச் சபையிலே என்னுடைய நல் வாழ்த்துக்களையும், நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. எனது தொகுதியில் எனக்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்த முற்போக்குக் கூட்டணித் தோழர்களையும் நான் இந்தப் பேரவையில் நினைவு கூறுகிறேன்.

தேர்தலைப் பொறுத்த சில சம்பவங்களைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய பல கணியம் மிக்க சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வன்முறை என்றால், ஒருவருக்கு அதனால் ஏதேனும் காயம் ஏற்பட்டால், உடல் மீது காயம் ஏற்படுமேயானால், அது சில தினங்களுக்குப் பிறகு ஆறிவிடக்கூடும். ஆனால், எனது தொகுதியில் வன்முறையைவிட ஒரு கொடிய கொடுமைச் செயல் நடந்தது. அது என்றும் ஆற முடியாத வடுவை, புண்ணை உண்டாக்கக்கூடியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதாவது, என்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட வேட்பாளர்களின் சார்பிலே பேசிய கட்சியினர்கள் மேடை மீது பேசும்பொழுது அவர்களுடைய கொள்கைகளை அல்லது திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால், அவர்கள் ஒரே ஒரு அம்ச திட்டத்தைப் பற்றித் தான் பேசினார்கள். மத்திய அரசைப்பற்றி பேசும்பொழுது, அவர்கள் கொண்டிருந்த ஒரு அம்சத் திட்டம் ஒன்றே ஒன்று தான். அதே போல் இங்கும் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஓர் அம்சத் திட்டம் என்னவென்று சொன்னால், அது தான் இவர் முஸ்லிம், அவர் கவுண்டர் என்ற ஒரு அம்சத்தைத் தவிர வேறு எத்தனிதமான திட்டத்தைப் பற்றியும் அவர்கள் பேசியது கிடையாது. இப்படி வகுப்பு வாத துவேஷத்தைக் கிளப்பி விட்டு, முஸ்லிம் லீக் வேட்பாளரான என்னைத் தோற்கடித்துவிட அவர்கள் எண்ணம் கொண்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான தேர்தல்கள் வரும், போகும். தேர்தலில் வெற்றி பெறுவது மாத்திரம் பெரிய காரியம் அல்ல. இந்த நாட்டிலே வகுப்பு ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். கேவலம் ஒரு தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்காக மட்டும் இம்மாதிரியான

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1971 மார்ச் 29]

திய பிரசாரங்களை கிளப்பிவிட்டு, மக்களிடையே மனமாற்றம் உண்டாக்கி, மாச்சரியம் உண்டாக்கி, குரோதம் உண்டாக்கி, அவர்களைப் பிரித்து வைத்துவிட்டால், அந்தப் பகைமை நீடித்து நின்னுவிடும். இந்தியாவிலேயே ஒரு இழிவான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடும். ஆகவே, நடந்தவை போகட்டும். இனியாவது எதிர்காலத்தில் முஸ்லிம் சமுதாயத்தினர் போட்டியிடக்கூடிய இடங்களில், இம் மாதிரி கேவலமான, மட்டரகமான, அஞ்சையான வகுப்புவாதப் பிரச்சாரங்களுக்கு இடம் தராமல், கண்யமான முறையில் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட வேண்டும் என்று இந்த அவையிலே மிகத் தாழ்மையுடன் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில நிலவரங்களை இந்தப் பேரவையில் எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். நான் பல அரிசன கிராமங்களுக்குச் சென்று இருந்தேன். அந்த மக்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை மனிதனின் அந்தஸ்தில் வாழ்கிறார்களா என்கிற சந்தேகத்தை எழுப்பியது, குடிசை வாழ் மக்கள் வாழும் அவல நிலையைப் பார்த்தபோது, நான் மிக்க வேதனை அடைந்தேன், அந்த வேதனை இன்றும் அடங்கவில்லை. தமிழகத்தில் இத்தனை தூரம் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம் என்றாலும், அந்த அரிசன மக்கள், குடிசை வாழ் மக்கள் மிக்கக் கேவலமான நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடிசைகளுக்குப் பக்கங்களிலேயே மல ஜலங்கள் கழித்து, தூர்நாற்றம் வீசிக்கொண்டு, வேட்பாளர்கள் அவர்களோடு அங்கு நின்று பேசுவதற்குக் கூட, மூக்கைப் பொத்திக் கொண்டு பேசவேண்டிய அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்நிலையிலேயே காலகாலமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படித் தான் ஜீவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகம் தான் ஏற்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு அவர்களுடைய நிலை கேவலமாக இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, நான் அவர்களுடைய வாக்குக்களைத் தருமாறு கேட்கும்போது, அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இப்படித்தான் வேட்பாளர்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வருகிறார்கள், போகிறார்கள். அதன் பின்னால் மறந்துவிடுகிறார்கள். யாருமே எந்தக் கவலையும்படுவதில்லை. நாங்கள் எப்படி இருந்தோமோ அப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று வேதனையுடன் சொன்னார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். தமிழக அரசின் பொறுப்பேற்றுள்ள கண்ணியம் மிக்க அமைச்சரவர்களுக்கு நான் தாழ்மையோடு, இந்த ஏழை மக்களின் சார்பாக குரல் எழுப்புகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, அந்த ஏழை எளிய மக்களின், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பில் கண் கொண்டு பார்க்க முடிபாத நிலையில் இருக்கும் மக்களின் நிலைமைகளை சீர் செய்ய ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு பெரும்பாலான மக்கள், கிராம மக்கள், குடிநீருக்கு வசதியின்றி இருக்கிறார்கள். அதுமாத்திரமல்ல, வேறு கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒட்டுப் போட்டு

1971 மார்ச் 29] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

விட்டார்கள் என்று, தோட்டக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்க முடியாத நிலை உண்டாகி, அவர்கள் சுமார் ஒன்றரை மைல் நடந்து சென்று குடிநீர் கொண்டு வரவேண்டிய அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். பேரூராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நல்ல கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். என்றாலும், அவற்றில் தண்ணீர் இருப்பதில்லை. மிகுந்த வரண்ட பகுதியாகிய என்னுடைய தொகுதியில் குடிநீர் இல்லாமல் மக்கள் மிக்க அவதிப்படுகிறார்கள். இவர்களை அமைச்சரவர்கள் நேரில் சென்று பார்க்கவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

எங்கேனும் ஒரு பகுதியில் கனிப்பொருள்கள் இல்லா சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன என்றால், அது என்னுடைய தொகுதியாகிய அரவக்குறிச்சியில் தான் இருக்கின்றன. தோட்டம் தோறும் எங்களுடைய பகுதியில் சுரங்கங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும் கிணறுகளைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். சுரங்கம் ஆழத்திற்குக் கிணறுகள் தோண்டினாலும் தண்ணீர் இல்லாத அளவில் அங்கு வறட்சி இருக்கிறது. இராமநாதபுரத்திற்கும், தருமபுரிக்கும் வறட்சிப் பிரதேசங்கள் என்று விசேஷ சலுகைகள் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து பெற்று, முன்னேற்றத் திட்டங்கள் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். இந்த நல்ல அரசுக்கு என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள், அரவக்குறிச்சிப் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. அதைவிட வறண்ட பகுதி தமிழகத்திலேயே இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய வறட்சி நிலையைப் போக்க கடந்த 23 ஆண்டுகளாக யாருமே கவனித்தது கிடையாது. அது அப்படி ஒதுக்கப் பட்ட பகுதியாக இருக்கிறது. இப்படிக் கவனிக்கப்படாத பகுதியாக இருக்கிறதே என்பதை நான் மிக்க மனவேதனையோடு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த நிலைமைகளை மாற்ற சில பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட்ட வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களில், பாம்பிக்குளம்-ஆலியாறு திட்டமும் ஒன்று, பாம்பிக்குளம் தண்ணீரை வெள்ளைக் கோவில் வரை கொண்டு வரத் திட்டம் இருக்கிறது. அந்த பாசனத் திட்டங்கள் போட்டு, என்னுடைய பகுதிக்கும் விஸ்தரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே வறட்சி மிகுந்த பகுதி என்னுடைய பகுதி. அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்காவிட்டால், அங்கே வாழும் மக்கள் குடிபெயர்ந்து செல்ல முற்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அரவக்குறிச்சி கிராமங்களுக்குப் பாசனத் திட்டங்கள் கிடையாது. அந்தப் பகுதி மக்கள் துயர் கண்டு கொண்டு காண முடியாததாக இருக்கிறது. அங்கே பெரும் ஆறுகளோ, குளங்களோ, ஏரிகளோ இல்லாததால் அவர்களுடைய துயர் தீவிரமாகிறது. அங்கே எந்த ஜீவ நதியும் கிடையாது. ஆயினும் பாசனத் திட்டங்களை அந்தப் பகுதிக்குக் கொண்டு வந்து, குறைந்த பட்சம் கிணறுகளில் நல்ல ஊற்றுக்கு வழி செய்தால், அந்தப் பகுதி மக்கள் நன்மைகளை அடைய முடியும்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1971 மார்ச் 29]

அங்கே குடவனாறு இருக்கிறது. அது எங்கள் பகுதியில் ஓடுகிறது. குடவனாறுத் திட்டம் சிறியதாக ஏற்படுத்தி, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பயன் படவில்லை. பக்கத்துத் தொகுதியாகிய கிருஷ்ணராயபுரத்திற்கு, திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் வேண்டுகோளின் மேல், எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இந்த அவையிலே ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். இந்தக் குடவனாறு திட்டத்திலே ஒரு பகுதி நீரை எங்கள் பகுதிக்குக் கொடுக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். அதிகமான பரப்பளவு உள்ள பகுதி என் பகுதி. இவ்வளவு பெரிய தொகுதியில் பாசனத் திட்டம் ஒன்றுமே இல்லாமல் இருப்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கே வேறு எந்தப் பெரிய தொழிற்சாலை யும் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சிறிய தொழில்கள் இருக்கின்றனவா என்றால், அதுவும் இல்லை. மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க எவ்விதமான திட்டமும் இல்லை. அங்குள்ள ஒரே ஒரு திட்டம், இந்த 23 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டிருப்பது, சிறிய அளவில் ஒரு தூற்பாலை. அது அரவக்குறிச்சியில் இருக்கிறது. அதைத் தவிர அந்தப் பகுதியில் சிறிய தொழிற்சாலைகளோ அல்லது பெரிய தொழிற்சாலைகளோ எதுவும் கிடையாது. ஆகவே என்னுடைய தொகுதியில் ஏழை மக்கள் சார்பாக நான் இங்கே குரல் கொடுக்கிறேன். அவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும், நியாயம் வாங்கி தரவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் மின்சார விளக்குகள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவற்றில் பல எரிவதில்லை. பல கிராமங்களில் இரவில் கூற்றி வருவது என்பது கடினமான காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரவக்குறிச்சி முதலிய ஒன்றியங்களுக்குத் தொகைகளை அதிகமாக ஒதுக்கி, முற்போத்தான திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என் தொகுதியில் குறைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, சில குறைகள் முஸ்லிம் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த அளவில் குறிப்பிட வேண்டும். முந்தைய கால 20 ஆண்டு ஆட்சியில் இந்த முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்குப் பாதகங்களை விளைவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றை தீர்க்கும் வகையில் செயல்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவற்றில் பிரதானமானது முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரை இரண்டு கூறுகப் பிரித்து, உருது பேசுபவர்கள் என்றும், லப்பைகள் என்றும் இரண்டாகப் பிரித்து, லப்பைகள் பின்தங்கிய மக்கள் என்றும், உருது பேசுபவர்கள் வளர்ச்சியடைந்தவர்கள் என்றும் பிரித்துப் பாதகம் விளைத்திருக்கிறார்கள். உருது பேசும் மக்களும் பின்தங்கிய மக்கள் தாம். அவர்களுக்குப் போதிய உத்தியோகங்கள் கிடைக்காத நிலையில் அவர்கள் மிக்க தாழ்ந்த நிலையில் வாழ்கிறார்கள் என்பதையும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 29] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

ஆகவே, நான் மிகத் தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொள்வது என்னவென்றால், முஸ்லிம் சமுதாய மக்கள் அனைவருமே பின்தங்கிய நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உத்தியோகங்களிலும், மற்ற அம்சங்களிலும் அதிகச் சலுகைகளைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்--தலைமை)

இதுவரை மாற்றுக் கட்சியினர் ஆண்டபோது மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே சரியான நியாயம் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. எங்களுடைய அரசு—கழக அரசு—ஆட்சியில் வீற்றிருக்கும் இந்த நிலையிலும் எங்கள் சமூகத்திற்கு முன்பு மாற்றுக் கட்சியால் இழைக்கப்பட்ட அநீதி, தவறுகள் எல்லாம் தொடர்ந்து நீடிக்கின்றன என்பதைக் கண்டு வருத்தமடைந்து மிக்க வேதனைப் படுகிறோம். இந்த நிலைமை கவனக் குறைவினால் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இனிமேல் எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய, நியாயமான அளவு சலுகைகள் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். முஸ்லிம் சமுதாய மக்களுக்கு இத்தகைய தேர்வுகளிலே நியாமாகக் கிடைக்கும் அளவைக் கொடுத்தால் போதும். அதிகமான ஒரு இடத்தையும் கூடக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், முஸ்லிம்கள் இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல, பாராளுமன்றத்திலும் இடம் பெற்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஒரு சதித் திட்டம் வகுத்து, முஸ்லிம்கள் எங்கெங்கெல்லாம் அதிகமாக வாழுகிறார்களோ, அந்தப் பகுதிகளைப் மூன்றாக, நான்காகப் பிரித்து, இந்துப் பெருங்குடி மக்கள் அதிகமாக வாழும் தொகுதியில் இணைத்து எங்களைப் பிரித்துவிட்டார்கள். இதன் காரணமாக முஸ்லிம்கள் சரியானபடி பிரதிநிதித்துவம் பெற முடியாமல் போய்விட்டது.

சில தொகுதிகளில் முஸ்லிம்கள் கணிசமாக 35 சதவீதத்திற்கு மேல் வாழுகிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளை யெல்லாம் பிரித்து, ரிசர்வ் தொகுதி என்று ஒதுக்கி, நாங்கள் வா முடியாத அளவுக்கு பாதகத்தை ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். தற்போது நடந்து முடிந்த தேர்தல் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட தேர்தலாக இருந்ததால், இதில் மாற்றங்கள் செய்யமுடியாமலாகிவிட்டது. இனி எதிர்காலத்திலாவது நமது அரசு முஸ்லிம்கள் பெருவாரியாக வாழக்கூடிய பகுதிகளை ஒன்று திரட்டி, அதை மாற்றித் தரவேண்டும். இந்த நியாயமான கோரிக்கைக்கு நமது அரசு செவிசாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக இங்கே பலர் சோஷலிசத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இன்றைய தினம் சோஷலிசம் பேசுவது என்பது ஒரு அரசியல் பாணி என்று கருதுகிறேன். வலதுசாரி எண்ணமுடையவர்களாக இருந்தாலும், சோஷலிசம் பேசுவது இன்றையதினம் ஒரு பாணியாக அமைப்பாக இருக்கிறது. தங்களுக்கு சோஷலிசத்தில்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1971 மார்ச் 29]

நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இரண்டுவிதமான கட்சிகளின் அணி இன்றையதினம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று, சோஷலிசத்தை வாயளவில் மட்டும் பேசுகின்ற அணி, மற்றொன்று சோஷலிசத்தைப் பற்றி நன்கு சிந்தித்தும், பேசியும், ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு சோஷலிசத்தை அமல்படுத்தி வருகின்ற அணி என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி, எல்லோருக்கும் என்னுடைய மன மாற்றத் தன்மையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொண்டு எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக—அதிலும் குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக—ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் பலவிதமான குற்றக் கணைகளை எதிர்க்கட்சியின் மேல் திணித்தார்கள். குறிப்பாக, “இங்கே எதிர்க்கட்சிகளாக இருக்கிறவர்கள் பிற்போக்குவாதிகளாக இருக்கிறார்கள். முற்போக்குச் சக்திகளுக்கு மாபெரும் வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது” என்றெல்லாம் பேசி வருகிறார்கள். நடந்து முடிந்த பொதுத் தேர்தலில் மக்கள் என்ன முறையிலே தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி ஓரிரு புள்ளிவிவரங்களைத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியும், சுதந்திரா கட்சியும் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் நிற்கின்றன. ஏனைய கட்சிகள் எல்லாம் முற்போக்குக் கூட்டணிக் கட்சியுடன் தோழமை கொண்டு, ஒத்துழைத்து, சட்டசபையில் பெயரளவிலே மாத்திரம் எதிர்க்கட்சியாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைப் பார்க்கின்றபோது யார் இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெரியவரும். இந்தத் தேர்தலில் பெரும்பான்மை பலத்தை காங்கிரஸ் கட்சி இழந்து விட்டது. ஆகவே, ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களைக் குறிப்பாக தமிழகத்திலே நடக்கின்ற காரியங்களுக் ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களைக் கூற முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். முற்போக்கு, பிற்போக்கு என்று சொல்லும்போது யார் முற்போக்கு, யார் பிற்போக்கு என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். இதில் முற்போக்கு என்று சொல்லக்கூடிய இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, செயலாற்றிக்கொண்டு வந்தவர்கள் இன்றையதினம் அவர்களுடைய பிரதிநிதி என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இந்த மன்றத்திலே யாரும் இல்லை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தோழமை உணர்ச்சி கொண்ட வலதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுகளும் தாராளமாக உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். மற்றும் முஸ்லிம் லீக், பார்வாடு பிளாக், மற்றும் ஏனைய கட்சிகள் வந்திருக்கின்றன. இந்தக் கட்சிகள் எல்லாம் கழிந்த தேர்தலில் பெற்ற வாக்குவிவரங்களை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

	ஓட்டுகள்.
பாரதிய ஜனசங்கம்	0.6 சதவீதம்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (வலதுசாரி)	2.32 சதவீதம்
கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (இடதுசாரி)	1.65 சதவீதம்
திராவிட முன்னேற்றக்கழகம்	48.58 சதவீதம்
பார்வாடு பிளாக்	1.71 சதவீதம்
நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ்	34.93 சதவீதம்
பிரஜா சோஷலிஸ்ட்	0.94 சதவீதம்
ரிபப்ளிகன் கட்சி	ஒன்றும் இல்லை
சமயுத்த சோஷலிஸ்ட்	2.95 சதவீதம்
சுயேச்சைகள்	6.57 சதவீதம்

என்ற புள்ளிவிவரத்தை, புள்ளிவிவர இலாகா மூலம் பெற்றுத் தந்திருக்கிறேன்.

பொதுவாக எதிர்க்கட்சிகள் 60 லட்சம் மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு 76 லட்சம் மக்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற நாங்கள் பெற்றிருக்கின்ற சீட்டுகள் குறைவாக இருந்தாலும் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் பிரகாரம் பார்த்தால் எங்களுக்குக் கிடைத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்த முறையில் அதிகமான சீட்டுகள் கிடைத்திருக்கும். 60 லட்சம் மக்களுடைய அன்பும் ஆதரவும் எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒருவேளை இந்தத் தேர்தலிலே “மிகப் பெரும் வெற்றி, வரலாறு காணாத வெற்றியை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம்” என்று நீங்கள் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதை நீங்கள் இப்போதுதான் சொல்கிறீர்கள். 1962-வது பொதுத் தேர்தலிலே காங்கிரஸ் 138 இடங்களைப் பெற்றது. அது மொத்தத்தில் 41 சதவீதம் வாக்குகளைப் பெற்றது. மற்ற கட்சிகள், காங்கிரஸ் எதிர்த்த கட்சிகள் 59 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றது. எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் கிடைத்த இடங்கள் 69.41 சதவீதத்தைப் பெற்று காங்கிரஸ் 138 இடங்களைப் பெற்றது. அப்பொழுது நீங்கள் இதைப் பற்றிப் பேசினீர்களா? இப்பொழுது இருக்கும் தேர்தல் முறையில் இந்த நிலைமைதான் இருக்கும். நாம் வேறு ஒரு ஜனநாயக முறையைக் கடைப்பிடித்தாலொழிய இதைத்தவிர வேறு முடிவு இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு மெத்த மகிழ்ச்சி. மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் வேண்டுமென்று பேசியதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் இருந்தால், எல்லாக் கட்சிகளும்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] 1971 மார்ச் 29]

தாங்கள் பெற்ற வாக்குகளின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப விகிதாசாரப் படி அதிக அளவிலே சீட்டுகள் பெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்ற கருத்து மக்கள் மனதிலே குடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ப்ரபோர்ஷனல் ரெப்ரசன்டேஷன் பற்றி நிருபர்கள் என்னைக் கேட்ட போது, “இதுபற்றி நாங்கள் எதிர்வரிசையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்தபோதும், தேர்தல் அறிக்கையிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் அப்போது சொன்னதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், இப்போது அதைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பசித்தவன் பழைய கணக்கைப் பார்ப்பதுபோல . . . (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்)” என்று குறிப்பிட்டேன். ஜனநாயக ரீதியில் நல்ல முறையில் தேர்தல் நடைபெறுவதற்கு நாடு முழுவதிலுள்ள மேதைகள், விற்பன்னர்கள் ஆகியோர் எல்லாம் கூடிக்கலந்து எப்படித் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமென்று ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்கும்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தன்னுடைய யோசனைகளைத் தெரிவிக்கும் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்பநாடார் : பழைய கணக்கை நாங்கள் பார்க்க விரும்பவில்லை. இன்றையதினம் நீங்கள் ஆளும் கட்சியில், சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கேற்ற வகையில் வசதியும் வாய்ப்பும் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்ற காரணத்தால்தான் இதைக் கூற முற்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த உரிமை உங்களுக்கு இருந்த போது என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஏதோ நாங்கள் தவறு செய்துவிட்டோம் “அதே தவற்றைத்தான் நாங்களும் மறுமுறையும் செய்வோம்” என்று நீங்கள் சொல்லமாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதே தவறை நாங்கள் செய்வோம் என்று சொல்லவில்லை. நிருபர்கள் சுட்டிக்காட்டிய நேரத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். மீண்டும் சொல்கிறேன். அகில இந்திய அடிப்படையில் கட்சித் தலைவர்கள் இதுபற்றி முடிவு செய்யக்கூடுவார்களானால் நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் கருத்தைத் தெரிவிக்க இப்போதும் தயாராய் இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எப்படியோ இனிமேலாவது திருந்திக் கொள்வீர்கள் என்று என்னை அடுத்ததாக . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சுருக்கென்று தைப்பது போலச் சொல்லி விட்டு வேறு ஒரு விஷயத்திற்கு போவது சரியல்ல. இனிமேலாவது திருந்திக் கொள்வீர்கள் என்று நம்பு

1971 மார்ச் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வதாகப் பொன்னப்ப நாடார் குறிப்பிட்டார்கள். எப்போது அவர்கள் திருந்தினார்கள் என்பதை எங்களுக்கு அவர்கள் சொன்னால் பயனுடையதாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாங்கள் நல்ல காரியத்தைக் கேட்டால் எப்போதும் திருந்திக்கொள்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம். மக்களிடத்தில் வைத்த நம்பிக்கையை நாங்கள் எப்போதும் போற்றத் தயார்.

பொதுவாக இந்தத் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் பல சம்பவங்களை பற்றி பலர் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் நடந்த சமயத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் சட்டத்தையும், அமைதியையும் காப்பாற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தவறியது என்பதைக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் பல உறுப்பினர்கள் பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள்.

சிவகாசி தொகுதியில் இருந்து வந்த உறுப்பினர் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறினார்கள். 69-இல் நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இரண்டு கொலைகள் விழுந்தன. அது காங்கிரஸ் காரர்களுடைய ஏவலின் பேரில் நடந்தது என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். அன்பிற்குரிய அந்த உறுப்பினருக்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஒரு கொலைக் கேஸ் அந்த மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டது. செஷன்ஸ் கோர்ட் நீதிபதி விசாரணை செய்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்கோ, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கோ இந்தக் கொலையுடன் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்று தீர்ப்பளித்து குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்திருக்கிறார். மேலும் சாட்சியம் சொன்னவர் பொய்ச்சாட்சியம் சொன்னதாகத் தண்டிக்கவும் பட்டிருக்கிறார் என்பதை விளக்கமாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை எல்லாம் தெரிந்துக்கொள்ளாமல் உண்மைக்கு மாறாகச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் இரண்டு கொலைகள் விழுந்தன என்றுதான் குறிப்பிட்டாரோ தவிர வழக்குக்குள் சென்று ஆராயவில்லை. வழக்கு மன்றத்தில் அளிக் கப்பட்ட தீர்ப்பைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பொதுவாக நாகர்கோயில் தேர்தலில் வன்முறைகள் நடைபெற்றன, இரண்டு கொலைகள் விழுந்தன என்றுதான் குறிப்பிட்டார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : காங்கிரஸ்காரர்களின் ஏவலின்பேரில் அது நடைபெற்றதாக அவர் சொன்னதாக நான் குறிப்பு எடுத்தபோது குறித்திருக்கிறேன். சட்டமன்றக் குறிப்பேட்டைப் பார்க்கவில்லை. வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கு யார் காரணமாக இருந்தாலும், அரசாங்கமும், அதிகாரிகளும் பாரா முகமாக இருக்கக் கூடாது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 மார்ச் 23]

ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நடந்து முடிந்துள்ள இந்தத் தேர்தல் சமயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 17 பேர் கொல்லப் பட்டிருக்கிறார்கள். வன்முறைச் செயலைத் தூண்டிவிடுவது நல்ல தல்ல என்று சொல்லலாம். நடந்து இருக்கக்கூடிய சம்பவங்களை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. கொலையுண்டவர்களின் குடும்பத் திற்கு ஆறுதல் அளிக்கும் முறையில் நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றையதினம் கொலையுண்டவர்களின் குடும்பம் துக்கத்தில் துடித்துக்கொண்டிருக்க கொலை செய்தவர்கள் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறபோது பொதுப்படையாகச் சொல்வது சரியல்ல. எங்கே கொலை நடந்தது, யார் கொல்லப்பட்டார்கள், கொலை செய்தவர் யார் என்கிற விவரங்களையும் சொல்ல வேண்டும். பொதுவாக கொலை செய்தவர்கள் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதாக இந்த அரசாங்கத்தின் மீது தவறான கருத்தை ஏற்படுத்த ஆதாரமின்றிச் சொல்வது கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: கொலைசெய்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை காலாகாலத்தில் எடுக்கப்படவில்லை என்பதாகச் சொல்கிறேனே தவிர, அரசாங்கம் இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது என்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் சட்டத்தையும், அமைதி, ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட உடனுக்குடன் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொலை செய்தவர்களை அரசாங்கம் கைதுசெய்யாமல் விட்டிருக்கிறது என்றீர்கள். கொலை எங்கே நடந்தது, கொலைகாரன் யார் என்பதையும் சொல்வார்களானால் சரியாக இருக்குமே. பொதுப்படையாகச் சொல்லக் கூடாது. அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டக் கூடாது. அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. குறிப்பாகச் சொல்லாது அரசாங்கத்தின் மீது தப்பான அபிப்பிராயம் ஏற்படும்தான். நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பேசக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த மாதிரியான கொலைகள் எங்கெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்கிற விவரங்களை நான் சொல்ல முடியும். சம்ஜூடிஸ் ஆகிவிடக்கூடாது என்று சொல்ல வில்லை ஆயினும் வழக்குக்குள் போகாமல் வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் விவரத்தை மட்டும் அளிக்கிறேன்.

சென்னை 46-வது வட்டம் குருவையா என்கிற காங்கிரஸ் சாரர் 1-3-71-இல் தேர்தல் நடந்த அன்று காங்கிரஸ் வேட்பாளர் சுலோசனா தொகுதியில் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை தங்கள் கவனத்திற்கு இந்த அவையின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 29 [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அதே மாதிரி ஸ்ரீவைக்குண்டம் தொகுதியில் ஒரு கிராமமே கூட்டு சாம்பலாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பலரும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியையும் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

தாத்துக்குடி தொகுதியில் எம்.ஸி. ரிராபாரு, துரைசாமி நாடார் சென்ற காரை ஜிப் லாரியை வைத்து மறித்து அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன.

இடிந்துரை என்ற கிராமம். அதற்கு அருகில் உள்ளது கூட்டாங்குளம். . .

திரு. ஆர். இராமலிங்கம் : தாத்துக்குடியில் அப்படி ஒரு சம்பவமும் நடக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தவறாகச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தாத்துக்குடியில் பரமசிவம் என்கிற காங்கிரஸ்காரரைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். அவருடைய சகோதரரையும் சமீபத்தில் கொன்றிருக்கிறார்கள்.

இடிந்துரை கிராமத்திற்கு அருகில் உள்ள கூட்டாங்குளத்தில் நான்கு பேர்களை உயிரோடு பிடித்து கடலில் தள்ளியிருக்கிறார்கள். இரண்டு பிணங்களை போலீசார் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். ஆயினும் இதுவரை அதுபற்றி அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : Mr. Speaker, Sir, even as per the allegation of the hon. Member, the matter is *sub judice* but by his observation, it is suggested that an innocent person has been arrested and the real culprit has been left free. This may affect the course of the trial and so it is not proper to mention these details in this House.

MR. SPEAKER : The hon. Member may avoid these details.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I am only referring to the incident and I am not entering into the details of who committed the murder and what is the subject-matter. All these details are carefully avoided. As a lawyer I know my responsibility. I am sure that I am within my rights and I do not want to transgress my limit that is allowed to me.

இன்னும் பரங்கிமலைத் தொகுதியில் வெறியாட்டம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு பல இடங்களில் இருந்து செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. இங்கும் பல காங்கிரஸ்காரர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்து என்பது மட்டுமல்ல—அவர்களது சொத்துக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத அவல நிலை இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 மார்ச் 29]

நேற்றையதினம் எனக்கு ஒரு கடிதம் தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. முனு ஆதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது பரங்கி மலைத் தொகுதியில் வெறியாட்டம் நடந்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் முற்போக்கு அணித் தொண்டர்களைத் தாக்கும் வெறியாட்டமா? எங்கள் கழகத் தோழர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அடித்த காங்கிரஸ்காரர்கள் தலைமறைவாகியிருக்கிறார்கள். இறந்தவர் தி. மு. கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர் பேசுகின்ற நேரத்திலே அடிக்கடி ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தருகின்ற விவரங்களுக்கு இன்றோ அல்லது கவர்னர் விவாதத்திலோ நான் பதில் தர இருக்கிறேன். ஆகவே ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் என்ற பெயரால் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிடவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒருவர் ஒரு மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதனுடைய நகல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. பாலாம்பாளன் என்பவர் புழுதிவாக்கம் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் ஒரு பிராது மனுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சொத்துக்களுக்குச் சரியான பாதுகாப்பு இல்லை. வினைச்சலை தீயிட்டுக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். பம்புசெட்டுகளை நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். தானியங்களை கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள், என்று பலவிதமான குற்றங்களை அதிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அதன்மீது முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை செய்து நல்ல அரசை நடத்துகின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த நல்ல பணியிலே ஈடுபடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இம்மாதிரிச் சம்பவங்கள் பல நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இது வரவேற்கத் தக்கதல்ல. எந்த அரசியல் கட்சியானாலும் சரி, வன்முறையில் ஈடுபடுவது, வன்முறையைத் தூண்டிவிடுவது நல்லதல்ல. நம்முடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக வன்முறைகளைத் தூண்டிவிடுவது அரசியலிலே கீழ்த்தரமானது. வங்காளத்திலே அப்படி நடக்கலாம். தமிழ்நாட்டிலே அப்படி நடப்பது வருந்தத்தக்கது, நம்முடைய தமிழ் இனத்திற்கு இழுக்காக இருக்கும், அவமானமாக இருக்கும். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அம்மாதிரி நடக்கக்கூடாது. அப்படி நடந்தால் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற யதிரும் ஐயப்படும் மக்கள் மத்தியிலே இருக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தேர்தல்பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்கள் கூறவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஃபேர் அன்ட் பிரி எலக்ஷன்ஸ் என்று

1971 மார்ச் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எவ்வளவு நேரம் தங்களுக்கு வேண்டும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : 45 நிமிடங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் 11-45 மணிக்குள் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : முடித்துவிடுகிறேன். இந்தத் தேர்தல் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் “வரலாற்றுப் புகழும் ஜனநாயக மரபும் நிறைந்து பாங்குடன் நடந்தேறிய ஒரு மாபெருந் தேர்தலுக்குப் பின்னர் சண்டு நாம் கூடியுள்ளோம்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தல் இந்திர ஜாலமான தேர்தல். இந்தத் தேர்தலில் நாங்கள் கலையாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தேர்தலிலே பல காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. என்ற பத்திரிகைகளிலேயும் மக்கள் மத்தியிலேயும் பலவிதமான அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

இந்த எலக்டோரல் ரோலிலே சேர்த்தல் நீக்கல் என்ற தலைப்பு களிலே பலவிதமான காரியங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. சில தொகுதிகளிலே அந்தத் தொகுதியிலே இல்லாதவர்களை சேர்த்திருக்கிறார்கள் நீக்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் பலரும் 1967 லே பஞ்சாயத்துத் தேர்தலிலே, நகராட்சித் தேர்தலில் இருந்தவர்களுடைய பெயர்கள் வாக்காளர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் விசாரிக்கவேண்டிய கருத்தாக இருக்கிறது. வேட்பாளர்களாக நிற்கின்றவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து வாக்காளர் ஜாபிதாவை விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாங்கியிருக்கிற ஜாபிதாவுக்கும் ப்ரிஸைடிங் ஆபீசர், போலிங் ஆபீசர் இவர்கள் கையிலே இருக்கின்ற ஜாபிதாவுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அடித்தல் இருந்தால், நீக்கல் இருந்தால், சேர்த்தல் இருந்தால் அதைப்பற்றிய கணிப்பு இந்த ஜாபிதாவிலே இருப்பதில்லை. திடீரென்று உன் பெயர் பட்டியலிலே இல்லை அடித்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. வாக்காளர் பட்டியலிலே திருத்தம் செய்வதற்கான சேர்ப்பதற்கான போதுமான அவகாசம் கொடுக்காமல் 10 பைசா கொடுத்து மனுக் கொடுத்தாலும் அதிகாரிகள் சரியாக அவற்றைப் பார்க்காமல் பைசல் செய்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று தேர்தல் வந்ததால் வாக்காளர் பட்டியல் ஒழுங்காக இல்லை.

அது மட்டுமல்ல. பேலட் பெட்டிகள் அசெம்பளிக்கு ஒன்று. பார்லிமெண்டிற்கு ஒன்று என்று தனித்தனியாக வைப்பது போருத்தமாக இருக்கும். ஏனென்றால் தனித்தனியாக இருந்தால் தான் எப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பக் கேடுகளோ அல்லது வேறுவிதமான நிகழ்ச்சிகளோ நிகழாமல் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இப்படிப்பட்டவற்றையெல்லாம் தேர்தல் கமிஷன்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 மார்ச் 29]

னுக்கு இந்த அரசு எடுத்துக் கடனும் என்று நம்புகிறேன். பிரத்யேகமாக பேலட் பெட்டிகள் தனித்தனியாக வைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

வோட்டு எண்ணிக்கையானது 10 நாட்கள் அவகாசம் கழித்து நடைபெறவேண்டியதில்லை. உடனுக்குடன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு துரிதமாக எண்ணி முடிக்கவேண்டுமோ. அவ்வளவு சிக்கிரமாக முடிக்கவேண்டும். தேர்தலிலே பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கிற வாக்குச் சீட்டிற்கும் அச்செட்பவரிக்கு இருக்கிற வாக்குச் சீட்டிற்கும் அதிகமான மாறுபாடு இருக்கிறது என்று பத்திரிகையிலே வந்திருக்கின்றன. இப்படி இருப்பதால் தேர்தல் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை என்பதற்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ரீகவுன்டிங் என்ற பெயரால் பலர் கஷ்டங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அனுமதிபெற்ற ஏஜண்டுகளைத் தவிர வெளியே உள்ளவர்களும் உள்ளே புகுந்து மிரட்டுகின்ற, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மிரட்டியிருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. ரீகவுன்டிங் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா என்பதைப்பற்றி மக்களுக்கு ஐயம், சந்தேகம் இருக்கிறது, அந்த சந்தேகத்தை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

வோட்டுச் சீட்டுகள் எல்லாம் வெளியிலே கிடப்பதாகப் பல இடங்களிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னிடம் புதுக்கோட்டை பாராளுமன்றத்திலே உள்ள வோட்டுச் சீட்டு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் நடக்காமல் இருப்பதற்கு அந்த இலாகாவானது நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். பல இடங்களிலே பல பத்திரிகைகளிலே பலதொகுதிகளிலே இந்தமாதிரி வோட்டுச் சீட்டு வெளியிலே கிடந்தது, பெட்டி ஒழுங்காக இல்லை என்று ஆட்சேபணைகள் வந்திருக்கின்றன. இவையெல்லாம் ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் அந்தஸ்துள்ள அதிகாரியை வைத்து விசாரணை செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியே கிடந்தது என்று சொல்கிறார்கள். . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இது திரு. விஜய ரகுநாதத் தொண்டமான் தொகுதியிலே இருந்தது. அந்த வேட்பாளரே என்னுடைய கையிலே இதைத் தந்தார்கள். இந்தச் சீட்டைத் தங்கள் அனுமதியோடு அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கிறேன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் யோசனையாகச் சொல்கிறேன். வெளியிலே கிடந்தது என்றால் வெளியிலே கிடப்பதற்கு அரசாங்கம் மட்டும்தான் காரணமா? வோட்டுப் போட்டவர்கள் கூட இரகசியமாக பாக்கெட்டில் போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கலாம். அரசாங்கத்திற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?

1971 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த நேரத்திலே அவருக்கு உதவியாக இருக்கும் என்டபதங்காக இன்னும் ஒரு செய்தியினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னையைச் சேர்ந்த வீராசாமி என்பவர் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ராயப் புதுப்பாக்கம் என்னும் கிராமத்தில் காந்தியாமி என்ற ஆசிரியர் சில காகிதங்களை எரித்துக்கொண்டிருந்ததாகவும், அதிலிருந்து ஒரு ஓட்டுச் சீட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டதென்றும் அதைச் சென்னையைச் சேர்ந்த கோயப்பேட்டை குப்புசாமி என்பவரிடம் கொடுத்ததாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்.

குப்புசாமி அந்த ஓட்டுச் சீட்டை அரசாங்க உள்துறைச் செயலாளரிடம் கொடுத்திருக்கிறார். உள்துறைச் செயலாளர் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் அதைப்பற்றிக் கேட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விசாரித்து அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்.

அதில் குறிப்பிட்ட ஒரு வாக்குச் சாஷியிலிருந்து ஒரேயொரு வாக்குச் சீட்டு காணாமல் போய்விட்டது என்றும், ஓட்டுப் போடப் போனவர் அதைப்பெட்டியிலே போடாமல், பக்கத்தில் மேஜைமீது போட்டுப் போய் இருக்கலாம் என்றும் அது காகிதங் களுடன் சேர்ந்து வந்திருக்கலாம் என்றும், அதில் சந்தேகப்பட ஒன்றும் இல்லையென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் தகவலும் அவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதற்காகக் கூறுகிறேன். இது நடந்தது 71-ல் அல்ல 67-ல் ஆகும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : 71-ல் அதைவிட நல்ல முறையிலே நடந்தது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஆனால் பொதுமக்கள் நம்பவில்லை என்பதை இந்த அவையின் மூலமாக நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மு.ப. 11-30

67-லே நடந்தது, அதைப்போல 71-லேயும் நடந்தது என்றால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அது ஒரு பெரிய பாராட்டுதலாக இருக்காது என்பதை மறுமுறையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியாக யாரும் வாக்குச் சீட்டுகளை வேளியே கொண்டுவரக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, இதை விசாரனை செய்ய வேண்டுமென்றும், இன்றிருக்கும் தேர்தல் முறைகளை மாற்றியாக வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகவும் இந்த ஆலோசனைகளையெல்லாம் கூறுகிறோம். ஒழுங்காக, நியாயமாக தேர்தல் நடந்திருக்கிறது என்று மட்டும் சுட்டிக்காட்டினால், இங்கு வேறு எந்தவிதமான தவறும் நடக்கவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல, பொருத்தமல்ல என்பதற்குச்சான்றாகத்தான் நான் இந்தக் காரியங்களை எடுத்துக் கூறினேன்.

தேர்தல் காலத்தில் பல பத்திரிக்கைகளையெல்லாம் மிரட்டும் தன்மையை யெல்லாம் பார்த்தோம். ஒறிந்து, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், துக்ளக் போன்ற பத்திரிகைகள் பலவிதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாயின. குறிப்பாக பத்திரிகை சுதந்திரம் மிகமிகத்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 மார்ச் 29]

தேவை. ஜனநாயகத்திற்கு பிராஸ். ஃபோர்த் என்டேட் என்ற முறையில் விளங்குகிறது. இம்மாதிரியான பத்திரிகைகளெல்லாம் ஜனநாயக முறையில், தேர்தலில் எந்தக் கட்சியையும் ஆதரிக்க அவர்களுக்குப் பரிபூரண உரிமை இருக்கிறது. உரிமையை மீறி அவர்கள் ஏதாவது நடத்தினால் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வது பற்றி எங்கள் கட்சிக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால் ஏதோ காழ்ப்பு உணர்ச்சியோடு இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்துவிட்டால் ஜனநாயகத்தைக் கொல்லுகின்ற தன்மையாக இருக்கும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பலவிதமான பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பத்திரிகைகளைப்பற்றியெல்லாம் நான் இங்கு எடுத்துக் கூறத்தேவை இல்லை. பத்திரிகைகள் என்னென்ன பிரச்சாரம் செய்கின்றன, என்னென்ன காரியங்களைக் காட்டுகின்றன, மக்கள் மனத்திலே நல்ல கருத்துக்களைக் காட்டுகிறார்களா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நான் இங்கு விமரிசனம் செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை. பொதுவாகத் தேசியப்பற்றுடைய, தியாக மனப்பான்மையுடன் இயங்கும் பத்திரிகைகளை எளிப்பதைப் பலரும் கைப்பெற்றிருக்கிறார்கள். முனிசிபாலிடிகளிலே சில பத்திரிகைகளை வாங்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உரிமையிலே செல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் பொதுவாக இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கமும் நல்லமுறையிலே கண்காணிக்க வேண்டுமென்றும், கணித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அப்படியில்லாமல் இம்மாதிரியான காரியங்கள் வளர்வதற்கு வழிவகைகள் செய்தால் அது ஜனநாயகத்திற்கு சரியாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் இதை என்னுடைய கடமையிலே சொல்வது உசிதமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக, நடந்து முடிந்த இந்தத் தேர்தலிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற கசப்பு மனப்பான்மையும், காழ்ப்பு உணர்ச்சிகளையும் நாம் எல்லோரும் மறந்துவிட வேண்டும். நல்ல முறையில் தமிழ்நாட்டிற்கு பணி செய்ய நாம் எல்லோரும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று மறுமுறையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், இதை ஒரு துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக நமது நிதியமைச்சரான முதலமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். வரவு ரூ. 446.44 கோடி என்னும் செலவு ரூ. 458.69 கோடி என்றும், துண்டு விழுவது 12 கோடி என்றும், வருஷ முடிவிலே 35 கோடி துண்டு விழும் என்றும் அந்தக் கணக்கிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது பற்றாக்குறை 35 கோடியாக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுத்திருக்கின்ற பட்ஜெட்டிலேயும் துண்டு விழும் தொகை ரூ. 240 கோடியாக இருக்கிறது. அதேபோல இரயில்வே பட்ஜெட்டும்

1971 மார்ச் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி துண்டு விழும் பட்ஜெட் வளர்கின்ற பொருளாதாரத்திலே மேம்பாட்டைக் காட்டுவதாகும் என்ற கருத்தை இங்கு கொள்ளுங்கள். சாதாரணமாக, Balanced budget is one of the petant luxuries என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள். அம்மாதிரி கருத்துக் களிலே, வளரும் பொருளாதாரத்திலே துண்டு விழுவது சகஜம். முன்பெல்லாம் துண்டுவிழும் பட்ஜெட் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொதுவாக துண்டு விழுவதற்கு என்னென்ன காரணங்கள் என்பதை அரசாங்கம் உற்றுக்கவனிக்க வேண்டும். விலைவாசி அபிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை மறக்க முடியாது, மறுக்கவும் முடியாது. மத்திய ஆட்சியிலும், மாநில ஆட்சியிலும் இம்மாதிரி துண்டு விழும் பட்ஜெட் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் விலைவாசி விஷம் போல் ஏறுவதாகும். அதுமட்டுமல்ல. முன்பிருந்ததைவிட வாழ்க்கைப்புள்ளிகளையும் கணக்கெடுத்துப்பார்த்தால் இன்று விலைவாசி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். என்ன ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? அத்தியாவசியப் பண்டங்களுக்குக் கட்டுப்பாடு வருகிறதா? வேறுவிதமாக கன்ஸ்யூமர்ஸ் கூட்ஸ்குக் கட்டுப்பாடு வருகிறதா அல்லது கூட்டுறவு சோசைட்டிகள் மூலமாக மலிந்த விலையிலே கன்ஸ்யூமர்ஸ் கூட்ஸ் கொடுக்கப்போகிறார்களா என்பதைப்பற்றி கேட்க நான் மிக்க ஆவலோடு இருக்கிறேன். விலைவாசி இம்மாதிரி உயர்ந்துகொண்டே போவதால் நமக்கு எப்பொழுதும் துன்பம் ஏற்படும். எனவே, அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே “நீட் பேஸ்ட் வேஜ்” வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் தேவைக்குக்கேற்ப ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து வலுப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, வளர்ந்துவரும் இந்த விலைவாசியைத் தடுக்க நல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுவார்கள். அதுவும் விஞ்ஞான சோஷலிசம் பேசுகின்ற நமது இந்த அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டிற்கு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை மக்கள் உற்றுக் கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் சாங்கிரஸ்காரர்கள் என்னென்னமோ செய்து விட்டார்கள் என்றும், ‘காகிதப் பூ மணக்காது காங்கிரஸ் சம தர்மம் இனிக்காது’ என்று பல மேடைகளிலே பேசினார்கள், டிராமாக்களெல்லாம் நடத்தினார்கள். அதையெல்லாம் மறு முறையும் தங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விளக்கும்போது, இம்மாதிரி காரியங்களுக்காக போராட்டம் நடத்தினார்கள். விலைவாசிப் போராட்டமெல்லாம் நடத்தி சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவர்கள், இன்னும் இம்மாதிரி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 மார்ச் 29]

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறித்து கூற நினைக்கிறேன். நமது மாநிலத்திலே இன்றைக்கிருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக, கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக ஒருசில இன்ஜினியர்களுக்கும், ஒருசில ஆசிரியர்களுக்கும் ஏதோ வேலை கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருப்பதாக நான் இந்த அறிக்கையிலே பார்த்தேன். ஆனாலும் பொதுவாக இன்னும் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க என்னென்ன நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கப்போகிறது இந்த அரசாங்கம் என்பதையும் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள். அதற்குப் போதிய கருத்துக்களையும் அவர்கள் வெளியிடுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்காவிலிருந்தும், தேனீ வளர்ப்பு இலாக்காவிலிருந்தும் இன்னும் ஏனைய ஒருசில இலாக்காக்களிலிருந்தும் பலரையும் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போன சட்ட சபையிலேயும் இம் மாதிரி தேனீ வளர்ப்பு இலாக்காவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டவர்கள் வாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறினோம். அதற்கு மாற்று வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவும் பிறப்பித்தது. ஆனால் இந்த தேனீ வளர்ப்பில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்காததால் அவர்களெல்லாம் தீக் குளிப்பு என்று ஒரு இயக்கம் நடத்தி தீக்குளிக்கும் இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு நபரை கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்ற தந்தி எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. எனவே, அம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் தமிழ்நாட்டில் நிகழாமல் இருக்க அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலை யிழந்தவர்களுக்கு எப்படியாவது அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நியதியை கைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் இலாக்காவிலும் அப்படியிருக்கிறார்கள், அதேபோல் பல இலாக்காக்களிலும் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் காரியங்களுக்கெல்லாம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். பொதுவாக நமது தமிழ்நாட்டில், தொழில் துறையில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுவார்கள். ஆனால் நாம் இன்னும் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நாம் தனியாக ஒரு ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் நிறுவ வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கப் போகிறோம் என்று இருக்கிறது. மணலி பெட்ரோ கெமிகல்ஸ் எந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்ற விவரத்தை நமது

1971 மார்ச் 29 [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அமைச்சரவர்கள் தருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இம்மாதிரி யான தொழிற்சாலைகள் வந்தால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஒரு உறுதுணையாக இருக்கும்.

தூத்துக்குடியில் ரசாயன உரத் தொழிற்சாலைக்கு க்ளியரன்ஸ் கிடைத்து விட்டதாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். அதற்குத் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சேலம் உருக்காலை யைப்பற்றி சற்றுக் காலம் தள்ளிக்கொண்டு போகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இதையும் துரிதமாக நடத்த வேண்டிய நடவடிக்கை களை எடுக்க வேண்டும். கவரொட்டிகளிலேயெல்லாம் போட் டிருந்தார்கள். கனவிலே சொல்லிக் கொண்டிருந்த சேலம் உருக் காலை கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் என்று இருந்ததைப் பார்த்தேன். அவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் சேலம் உருக்காலைக்காக எப்பொழுது, யார் யார் நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்கள் என்ப தெல்லாம் முதல்மைச்சரவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இந்த விஷயத்திலே இன்னும் சில கஷ்டங் கள் இருக்கின்றன. பொதுவாக இந்தத் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் பட்டணங்களை நோக்கிச் செல்கின்றன. தமிழகத்தின் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) தூத்துக்குடியிலே இருக் கிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். நாங்கள் அதையப்பற்றியெல்லாம் வேதனைப்படவில்லை. கன்னியா குமரி ஜில்லாவிலிருந்து வந்த நபர் என்ற முறையில் நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். நாங்கள் அதைக் கண்டு அஞ்சவில்லை.

எந்தவிதமான கஷ்ட நஷ்டங்கள், துன்பங்கள் இருந்தாலும் தொன்றுதொட்டு நாங்கள் அனுபவித்தவர்கள். அதாவது நாங்கள் திருவிதாங்கூர்-சொச்சி ராஜ்யத்தில் துழைப்பகுதியாக இருந்தோம். தாயகத்தோடு சோ போராடினோம். அதன் காரணமாக எங்கள் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிற்பாடு தாயகத்தோடு சேர்ந்தோம். அதன் பின் ஒரு சில முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் இப்போது உள்ள அரசாங்கம் அதை எந்த முகத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதெல்லாம் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் எங்கள் ஜில்லாவில் என்ன நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டத் தேவையில்லை. ஒருவேளை மாநில சுய அட்சி கேட்கிற நீங்கள் எங்களுக்கும் அந்தப் பகுதியில் சுய அட்சி தந்துவிடுவீர்களோ, என்று நினைக்க வேண்டிய அளவில் இருக்கிறோம். எங்களைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது என்பதனைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பசுமைப் புரட்சி செய்திருப்பதாக இதில் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிகமான விசை ஏற்றங்கள், வேறுவிதமான காரியங்கள் மூலம் உணவு உற்பத்தி 67 லட்சம் டன் பெருகி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 மார்ச் 29]

யிருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மான்குன் உங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தது. ஆனால் இன்னும் கட்டுப்பாடு தீரவில்லை. எங்கள் பகுதியில் ஒரு சுவரொட்டியைப் பார்த்தேன். மல்லிகைப் பூ போன்ற அரிசி மனையைத் தேடி வருகிறது என்று. நான் போட்டியிட்ட அந்தத் தொகுதியில் இன்னும் கட்டுப்பாடு நீங்கவில்லை. நாங்கள் இந்த 'பெல்ட் ஏரியா' 15 மைல்களுக்குள்ளாக இருக்கிற காரணத்தால் எங்களுக்கு ரேஷன் கார்டு இல்லை. மற்றக் காரியங்களும் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அதிகமான விளைச்சல் இருக்கிறது. ஏன் 'ஸோனல் லிஸ்டம்' வைத்திருக்கிறீர்கள்? அதை அப்புறப்படுத்தக் கூடாதா? இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் ஒரு 'ஸோன்' என்றால் என்ன நஷ்டம்? அந்தப்பகுதியில் இருக்கிற வியாபாரிகளுக்கு மட்டும் லைசன்சு முறை புகுத்துவது நியாயமா?

அது மட்டுமல்ல. நாங்கள் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து எங்களுக்கு அடையாளக் கார்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரினோம். அடையாளக் கார்டு இதுகாறும் கொடுக்கவில்லை. யாரும் வியாபாரம் செய்யலாம், எங்கள் பகுதியில். இதை எடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏதோ மதுரையில் மாநகராட்சி ஏற்படுவதைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டேன். ஆனால் நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல் அங்கு ஹைக்கோர்ட் பெஞ்ச் வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் அலகபாத்தில் ஹைக்கோர்ட் இருக்கிறது. லக்னோவில் ஒரு பெஞ்ச் இயங்குகிறது. அதுபோன்று பல மாநிலங்களில் ஹைக்கோர்ட் இருப்பிரிவுகளாக வேலை செய்கின்றன. நமது மாநிலத்திலும் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னும் மதுவிலக்குக் கொள்வனவு கேள்விக்குரியாக இருக்கிறதா அல்லது கட்டாயமாக அமூல் நடத்துவார்களா என்பதை எல்லாம் எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும். மறைந்த முதலமைச்சர் 'Tapping the rich and patting the poor' என்று கூறினார். என்ன வரிகள் வரப்போகின்றன. நேர்முக வரிகள் எவ்வளவு, மறைமுக வரிகள் எவ்வளவு என்பதை எல்லாம் ஜூன் மாதம் வரை பொறுத்து இருந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக நமக்கு பல கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழு நியாயம் வழங்கவில்லை யென்று பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தக் கருத்துக்களோடு எங்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இல்லை. தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகமான தொகை கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டும். ஏனைய ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ரூ. 800 கோடி ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

1971 மார்ச் 29]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஆனால் தமிழ் நாட்டுக்கு இந்த சம்பள ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசால் ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்கள் எல்லாம் தீருவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தாராளமாகப் பணம் தரவேண்டும். இந்தத் தேர்தல் காரணமாகத்தான் சம்பள ஆணைக் குழுவின் சிபாரிசுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு காலதாமதம் ஆகிவிட்டது. ஏனைய ராஜ்யங்களில் முன்பே செய்துவிட்டார்கள். கேரளா போன்ற ராஜ்யங்களுக்கு அதற்கு வழிவகை செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது போன்று நம் ராஜ்யத்திற்கும் வழிவகை செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பொதுவாக, இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கிற காரியங்களை எல்லாம் கணித்துப் பார்க்கிறபோது இது நல்லாட்சியாக இருக்கவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயத்தைக் கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனை, எங்களுடைய தொகுதிப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. அவர்களுடைய தரம், சீனியரிட்டி, உத்தியோக உயர்வு போன்றவைகளில் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்று ரிட் மனுவை ஹைக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்தார்கள் என்று கேள்விப் பட்டேன். அந்த ஆசிரியர்கள் கேட்பது நியாயம் என்று ஹைக் கோர்ட் ரிட் மனுவை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சீனியரிட்டி இதுகாறும் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அந்த ஆசிரியர்கள் ஒரு உண்ணு நோன்பு ஏற்கப் போகிறார்கள் என்று ஒரு தந்தி அனுப்பியிருந்தார்கள். நீதிமன்றத்தில் இதுமாதிரி நியாயம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விஷயத்தில் செக்ரட்டேரியிட் இலாகாவில் காலதாமதப்படுத்துவது அரசுக்கு நல்லதல்ல என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் அதிலும் குறிப்பாக பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பிரச்சனையில் பராமுகமாக இருக்கக் கூடாது.

பொதுவாக இந்த அரசாங்கத்தில் பல காரியங்கள் செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் புதிதாக வந்திருக்கிற அரசாங்கம் என்ற காரணத்தால், இந்த அரசாங்கத்தில் இன்னும் பல காரியங்கள் செய்வதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் முனைந்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். மாணவர்கள் பிரச்சனைகள் தீருவதற்கு சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னும் சம்பள ஆணைக் குழுவால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சிக்கல்களை எல்லாம் உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமென்று நம்புகிறேன். குறிப்பாக செக்ரட்டேரியிட்டில் இருக்கிறவர்கள் பேகமிஷனல் அவர்களுக்கு போதிய அளவில் 'பெனிபிட்' கிடைக்கவில்லை 'ஓவர் லாப்பிங் ஸ்கேல்ஸ்' போன்ற கருத்தினை அவர்கள் எடுத்துக் கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இந்த ஆணைக் குழுவால் புதிதாக உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிக சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லையென்று ஆட்சேபணையும் இருக்கிறது.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1971 மார்ச் 29]

இது மட்டுமல்ல. நீதிபதிகள், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ், சப்-ஜட்ஜ் போன்றவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிற சம்பளம் போதாது. அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் சம்பளம் கொடுத்தால் திறமைபெற்றவர்கள், ஆக்கம் உடையவர்கள் இந்த வேலைக்கு அதிகமாக வருவார்கள் ஜில்லா ஜட்ஜுகளுக்கு 'சூப்பர் ஐ.ஏ.எஸ். கேடர்' கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். சப்-ஜட்ஜுகளுக்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபிசர் சம்பளம் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இன்னும் ஜட்ஜ், முன்சிப் போன்றவர்களுக்கு தங்கு வதற்கு வேண்டிய கட்டிட வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பொதுவாக ஏழை எளிய மக்கள் பிரச்சனைகளை இந்த அரசாங்கம் அதிகமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

கிராமப் பகுதிகளில் வீடு இல்லாதவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ஐந்து சென்ட் நிலம், பொருளாதார அடிப்படையில், அவர்கள் எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பொருளாதார அடிப்படையில், சமதர்மத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம், கொடுக்க வேண்டியதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்படியானால்தான் அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களில் இருக்கிற ஆக்கிரமிப்பைத் தவிர்க்க முடியும். ஏழை களுடைய நல்வாழ்வுக்காக இதுபற்றி நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முற்பட்டு வருகிறது. இன்னும் சட்டம், ஒழுங்கு முதலான காரியங்களில் கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் செயலாற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். எந்த நிகழ்ச்சி நடந்தாலும் அதற்கு நல்ல முடிவுகள் ஏற்படும் என்று கருதி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : இந்திய சமயூனிட் கட்சியை வலது சாரி எதிர்க்கட்சி என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரில் ஒன்றும் இல்லை. ரோஜாவை என்ன பெயர் வைத்து அழைத்தாலும் ரோஜா தான். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாருக்குத்தான் பெயரில் அதிகமான அக்கறை. யனம் அங்கத்தினர் அதைப் பற்றி கலைப்பட வேண்டியதில்லையென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை மீது நடைபெற்றுள்ள விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிற இந்த நேரத்தில் ஏற்கெனவே இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாயிருந்து பிறகு அயல்நாடாக ஆகிவிட்ட பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியான கிழக்கு வங்காளத்தில் நடைபெறுகிற கோரக் கொலைகளை மனிதாபிமானத்தோடு உலக அரசியல் சட்டங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நாம் கூர்ந்து கவனித்து நம்முடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை அந்த

1971 மார்ச் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மக்களினுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடுகிற வீர மறவர், களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நான்கு கோடி தமிழ் மக்களின் சார்பாக, இது வெளி நாட்டு விவகாரம் அதிலே நாம் தலையிடக்கூடாது என்றாலும் கூட நான் முதலில் குறிப்பிட்டதைப்போல் உலக அரசியல் சட்டங் களினுடைய நிலைமைக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையில் மனிதாபி மாணத்தோடு ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் வெகு விளக்கமாக நல்ல பல கருத்துக் களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் இன்றைக்கு ஒரு புதிய அரசு மீண்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையில் நிதிநிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் முன் வைத்து உங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களையெல்லாம் கேட்டு பதிலளிக்கிற பேறு பெற்று மைக்குப் பெருமைப்படுகிறேன், மிகுந்த பூரிப்பும் அடைகின்றேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு நான்காண்டு காலம் அவர் வழி நின்று ஆட்சி நடத்தி தமிழ் நாட்டு பெருங்குடி மக்களின் பேராதரவினைப் பெரும்பான்மையாகப் பெற்று இந்த அரசு அமைந்திருக்கிறது. இங்கு வந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். இந்த மாமன்றத்திற்கு வந்திருக்கிற உறுப்பினர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் மாத்திரம் 30 வழக் கறிஞர்களும், நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் 5 வழக்கறிஞர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் 2 வழக் கறிஞர்களும், ஸ்பார்வேர்ட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பில் ஒரு வழக் கறிஞரும், ஆக 38 வழக்கறிஞர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர் களாக வந்திருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் லீக்கின் சார்பில் வந்திருக்கிற ஒரு வழக்கறிஞரை விட்டு விட்டேன். ஆக 39 வழக்கறிஞர்கள், டாக்டர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 4 பேரும், சுதந்திரக் கட்சி சார்பில் 2 பேரும், ஆறு பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆற்றல் மிகு கருத்துரைகளை மாத்திரம் அல்ல, சமயத்தில் உதவக் கூடிய அளவிலும் இங்கே ஆறு டாக்டர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் பிரதி நிதிகளாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 5 பேரும், சுயேச்சை ஒருவரும் ஆக 6 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பொறியாளர்கள் சார்பில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒருவர் இடம் பெற்றிருக்கிறார். பட்டதாரிகள் சார்பில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் 20 பேரும், காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் 3 பேரும், ஆக 23 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக் கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு ஆற்றல் படைத்தவர்கள், வழக் கறிஞர்கள், மருத்துவத் துறை நண்பர்கள், பொறியாளர் இப்படிப் பட்டவர்கள் நிறைந்திருக்கிற இந்த மாமன்றத்தில் நான் முதல் அமைச்சராக இருப்பதிலும், விவாதங்களுக்குப் பதில் அளிப்ப ததிலும் உள்படியே பெரும் பேறு பெற்றவன் என்ற முறையில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 மார்ச் 29]

நான் பெருமைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருப்பவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர், காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கக்கூடிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள். நான், அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று பலமுறை ஆசைப்பட்டவன். அந்த ஆசை இன்றைக்கு அரை குறையாக நிறைவேறியிருப்பதற்காக நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனென்றால் நல்ல வாதத் திறமையோடும், கருத்தாழத்தோடும், புள்ளிவிவரங்களோடும், மெத்த மரியாதையுணர்ச்சியோடும், அரசியல் பண்போடும், தமிழர்களின் நாகரீகத்திற்கு ஏற்றவாறு அவர்கள் பேசக் கூடியவர்கள் என்ற காரணத்தினாலும் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்திருக்கக் கூடாதா என்று நான் பல நேரங்களில் எண்ணியதுண்டு. என்னுடைய அமைச்சர் பெரு மக்களிடத்திலும் அதைப் பற்றி சில நேரங்களில் அங்கலாய்த்துக் கொண்டதும் உண்டு. இன்று அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வாழ்முடியாவிட்டாலும் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் துறையில் பிரதான கட்சியாக இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வழிவகுத்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அவர்கள் நன்றி சொல்லாவிட்டாலும் நான் அவர்கள் இங்கு இடம் பெற்றிருக்கிறார்களே என்ற வகையில் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தலைவராக வீற்றிருக்கிற மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்து பாராளுமன்றத்தில் நீண்ட நேரம் பேசக் கூடியவர் என்ற பெயரையும், நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லக் கூடியவர் என்ற புகழையும் பெற்றவர்களாவார்கள். அவர்களுடைய முற்போக்கு எண்ணங்களை இந்த மாமன்றத்தில் தங்குதடையில்லாமல் எடுத்துச் சொல்லட்டும். அவைகள் எல்லாம் எங்களுக்கு நல்ல அறிவுரைகளாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கிற பெரு மதிப்பிற்குரிய திருப்பூர் மொத்தின் அவர்கள் நானெல்லாம் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் மேடைப் பேச்சுகள் மூலமாக நாங்கள் எல்லாம் உணர்ச்சியும் உத்வேகமும் அடையக் கூடிய அளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் புகழ் வாய்ந்தவர்களாக இருந்தவர்களாவார். இன்று சட்ட மன்றத்தில் முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று அவர்கள் தரக்கூடிய இனிய கருத்துக்கள், தோழமை உணர்ச்சியோடு பரிமாறிக் கொள்ளக் கூடிய நல்லெண்ணங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் இந்த மாமன்றத்தில் நல்ல மதிப்பு இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பார்வோட் பிளாக் கட்சியின் தலைவராக அமர்ந்திருக்கக்கூடிய நண்பர் திரு பெருமாள் அவர்கள் வீர உரை ஆற்றுவார். அதே நேரத்தில் விவேகம் மிளிர்ந்திருக்கத்தக்க அளவிற்கு உரை

1971 மார்ச் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

யாற்றுவார். அவர்கள் கட்சி சார்பில் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களையும் இம் மாமன்றம் நின்று நிதானித்து கவனித்து நல்லவைகளைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்றும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கிற மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மேலவை உறுப்பினராகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். இம் மாமன்றத்திலும் நான்காண்டுக் காலம் உறுப்பினராக வீற்றிருந்து இப்போதும் உறுப்பினராகவும், சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவராகவும் வீற்றிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. அவர்கள் ஒருமுறை அரசினுடைய கொள்கைகளைக் கண்டித்துப் பேசிய நேரத்தில் அன்றையதினம் முதல் அமைச்சராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், ஹாண்டே அவர்கள் எங்களைக் கண்டிப்பது பூனை தன் குட்டியை வாயால் கவ்விச் செல்வது போல் இருக்கிறது. மாறாக காங்கிரஸ்காரர்கள் கண்டிப்பது பூனை எலியைத் தாக்கிச் செல்வதுபோல் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இனிமேல் எந்த வாகவத்தைக் கையாள்வார்களோ என்ற தெரியாது. என்னென்றால் எலியைத் தாக்குகிற நிலைமையில் உள்ளவர்களைச் சேர்ந்திருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் குட்டியைக் கவ்வுவது போல் கண்டனங்கள் தெரிவிப்பார்களா அல்லது எலியைப் பிடிப்பதுபோல் கண்டனங்கள் தெரிவிப்பார்களா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் நிச்சயமாக பூனை குட்டியைக் கவ்வுவது போலவே கண்டனங்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருப்பதால் இருவரும் ஒருசாராகயிருந்து நல்லவையில் தேவையான ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை இங்கு அளிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மிகுந்த அடக்கத்திற்கும் எளிமைக்கும் பெயர் போனவராக விளங்குகிற நம் மதிப்பிற்குரிய திரு. மாபிமுத்து அவர்கள் பி.எஸ்.பி. கட்சியின் தலைவராக வீற்றிருக்கிறார். அவர்களது பேச்சில் காரம் இருக்காது என்றாலும் சாரம் அதிகமாகயிருக்கும். அவர்களுடைய நல்ல அறிவுரைகளை ஏற்றிட ஆளும்கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற நாங்கள் தயாராகயிருக்கிறோம்.

தமிழரசுக் கழகத்தின் தலைவராக வீற்றிருக்கிற நண்பர் திரு. கியாகராஜன் அவர்கள் பொதுப்பணிகளில் நாட்டம் கொண்டவர். பல பொது நிறுவனங்களில் இருந்தவர். அவருடைய தலைவர் இங்கு வர முடியாமல் போனாலும் அவருடைய தலைவருடைய எண்ணங்களையெல்லாம் இங்கு எதிரொலிப்பார் என்ற அளவிலும் அவருடைய தலைவர் சிலம்புச்செல்வர் உரையாகவே அவரது உரையை மதிப்போம் என்று இங்கு எடுத்துக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 மார்ச் 29]

ந.ப.
12-00

இந்த மாமன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கிற உறுப்பினர்களின் பணி எவ்வளவு நேர்த்தியாக இருந்திட வேண்டும், எவ்வளவு பொறுப்புடையதாக இருந்திட வேண்டும் என்பதனை முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள். மின் விசிறியின் சீழே அமர்ந்து இருக்கும் நாம் இந்த நாட்டிலே நமக்காக வாக்களித்த லட்சோப லட்சம் மக்கள், ஏழை எளியவர்கள், சாதாரண மக்கள், தொழிலாளர்கள், நடுத்தர மக்கள், அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய வாழ்வுக்காக மின் விசிறியைப் போல் சுழன்று கொண்டு அவதிப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் இருக்க வேண்டுமே அல்லாமல், நல்ல மெத்தையில் அமர்ந்து இருக்கிறோம், மேலே விசிறி ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது, எவ்வளவு பெரிய அந்தஸ்து நமக்கு கிடைத்து இருக்கிறது என்று கருதாமல், இந்த இடத்தை நமக்குத் தந்த லட்சோப லட்சம் ஏழை, எளிய மக்கள் ஏற்றம் பெற வேண்டுமென்ற நியாய உணர்வோடு, நேர்மை எண்ணத்தோடு, நாம் அவர்களுக்குத் தந்த வாக்குறுதிகளை மனதில் கொண்டு ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பணியாற்றவேண்டும் என்று இந்த அவையில் வீற்றிருக்கும் எல்லாக் கட்சித் தரப்பிலுள்ளவர்களையும் கேட்டுக்கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையில் கொள்கை விளக்கங்கள் எதுவும் அதிகமாகச் சொல்லிவிட முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல் ஜூன் மாதத்தில் வெளிவர இருக்கிற முழு வடிவம் உடைய நிதிநிலை அறிக்கையில்தான் அமைச்சரவை வினுடைய கொள்கை விளக்கங்களை அதிகமாக எடுத்துச்சொல்ல முடியும் என்பதை நான் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையைப் பற்றி பேசிய மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில், கால் மணி நேரத்தைத்தான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுவதற்கு எடுத்துக் கொண்டு, மீதமுள்ள நேரத்தை நடைபெற்று முடிந்து விட்ட தேர்தலைப் பற்றியும் தேர்தல் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களையும் பேசுவதில் நிறைய செலவு செய்தார்கள். தேர்தலைப் பற்றி என்னுடைய உரையைக் காட்டிலும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் அதிகமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தால், அந்த விவாதத்திலே கலந்து கொள்ளும் உறுப்பினர்கள் தேர்தலைப் பற்றி தங்களுடைய நேரத்தை நிறையச் செலவிடுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, தேர்தலைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களுக்கு, நான் கவர்னர் உரைமீதான விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் நேரத்தில் பதில் கூறலாம் என்று எண்ணி

1971 மார்ச் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இன்றைக்கு இருக்கிற நேரத்தை உத்தேசித்து கூடுமான வரையில் இந்த இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை மீதே என்னுடைய பதிலுரையை அமைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் உறுப்பினர் மாண்புமிகு அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்கள், வரிகள் குறையவில்லை, வசதிகள் பெருகவில்லை என்று தங்களுடைய பேச்சை முடித்தார்கள். வரிகள் குறையவில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிற அதே நேரத்தில், நஞ்சைக்கும் புஞ்சைக்கும் நில வரி விலக்கு அளிக்கப் பட்டு இருப்பதை தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மக்கள் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. இன்னும் ஏராளமான வரிச்சலுகைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அன்புச் செழியன் எடுத்துக் காட்டியது போல், ஒரு அரசாங்கம் என்றால் அது வரி போடாமலேயே நடக்க வேண்டும் என்கிற கொள்கையை யாரும் ஏற்றுக் கொண்டது கிடையாது. நாங்களும் அப்படிச் சொன்னது கிடையாது. தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு வரி போட்டு, தாங்க முடியாத மக்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்குவதுதான் ஒரு முற்போக்கு அரசாங்கத்தின் நல்ல கொள்கையாக இருக்க முடியும். அந்த வகையிலேதான் வரிகள் இந்த நாட்டிலே நான்காண்டுகாலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இதிலே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும், அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்களும் இரண்டொன்றைத் தரப்பட்டுள்ள குறிப்பேடுகளிலிருந்து சுட்டிக் காட்டினார்கள். அவைகளிலே ரிஜிஸ்டிரேஷனுக்கு எந்த அளவுக்கு இடைக்கால வருமானம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ரிஜிஸ்டிரேஷனுக்கு உயர்ந்திருக்கிற அந்த வருமானம் இன்றைக்கு 31% லட்சம் ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால் 1938-39-ஆம் ஆண்டிலே 32 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 1962-ஆம் ஆண்டிலேயே 124 லட்சம் ரூபாயாக உயர் ஆரம்பித்து விட்டது. ரிஜிஸ்டிரேஷனில் ஏதோ நாம் கூடுதலாக வருமானத்தைப் பார்க்கிறோம் என்று மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளாமல் ரிஜிஸ்டிரேஷனில் அதிக வருமானம் வருவதற்குக் காரணம் அந்தந்த காலத்தை ஒட்டி நிலங்களின் மதிப்பீடுகள் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது என்பதையும், அதற்கு ஏற்றவாறு ரிஜிஸ்டிரேஷன் கட்டணம் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை.

அடுத்ததாக, 'டாக்ஸஸ் ஆன் வெஹிகிள்ஸ்', 'இதன்பேரில் 1938-ல் 81 லட்சமாக இருந்த வருமானம், இப்போது 23 கோடியாக வருகிறது என்றால் அந்த அளவுக்கு வெஹிகிள்ஸ் எண்ணிக்கை உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதுதான் காரணமே தவிர, வரிகள் உயர்ந்து விட்டன என்பது காரணமல்ல.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் பேசுகிற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன் தொகைகள், அவை அனுமதிக்கப் பட்ட காரியத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டனவா என்ற விவரத்தைத்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 மார்ச் 29]

தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும், மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிலையில் இருக்கிறார்கள்; “மேயர் சார்” என்று சபாநாயகரைப் பார்த்து அழைத்தது போல இந்த விஷயத்திலும் இருப்பதாக எண்ணுகிறேன். நான் அவரைக் கேலி செய்து பேசுவதாகக் கருதிக்கொள்ளக் கூடாது. ஏனென்றால் மாநகராட்சி மன்றக் கணக்கிற்கும் மாநில அரசின் கணக்கிற்கும் இருக்கிற வேறுபாடுகளை நாம் முதலில் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். கார்ப்பரேஷன் முதலிலேயே அரசிடமிருந்து கடனைப் பெற்று விட்டு, பிறகு செலவுகளைச் செய்கிறது. ஆனால் மாநில அரசு அப்படி அல்ல. பெரும்பாலும் செலவுகளைச் செய்து விட்டு அதற்கு ஈடுகாட்டி மத்திய அரசிடம் கடன் அல்லது மான்யங்களைப் பெறுகிறது. அதனே செய்யப்பட்ட செலவுகளுக்குத்தான் மாநில அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து பெரும்பாலும் கடனாகவோ மான்யமாகவோ பெறுகிறதே அல்லாமல் இன்னின்ன செலவுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கடன் பெற்று பிறகு அவைகளைச் செய்யாமல் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று குற்றம் கூற வேண்டிய எந்தவிதமான அவசியமும் நேர்ந்து விடவில்லை என்று நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அவர்கள் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை மாநகராட்சி மன்றம் எல்.ஐ.சி. யிடமிருந்து 5 கோடி ரூபாய் கடன் பெற்றது, அந்த 5 கோடி ரூபாயை அரசாங்கம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று சொன்னதோடு நிற்காமல், கோஞ்சம் பயங்கரமான ஒரு விஷயத்தையும் வெளியிட்டார்கள். ஏதோ ரிசர்வ் பாங்க் ஓவர் டிராப்டை அடைப்பதற்காக சென்னை மாநகராட்சி எல்.ஐ.சி. மூலமாகப் பெற்ற கடனை இந்த அரசு பயன்படுத்திக் கொண்டது என்ற குற்றச்சாட்டை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே எல்.ஐ.சி. யிடமிருந்து பெற்ற கடன் 5 கோடி ரூபாய் அல்ல. எல்.ஐ.சி. யிடமிருந்து பெற்ற கடன் 3 கோடி ரூபாய்தான். அந்த 3 கோடி ரூபாயை எல்.ஐ.சி. யிடமிருந்து மாநகராட்சி மன்றத்திற்காக அரசாங்கம் பெற்றது. 3 கோடி ரூபாய் கடன் மாநகராட்சி மன்றம் அரசாங்கத்தின் மூலமாகப் பெற்று, இல்லாவிட்டால் அதை ஒரு வங்கியில் வைத்து, அந்த வங்கியிடமிருந்து மாநகராட்சி மன்றம் பெறும் வட்டி 4 சதவிகிதமாக இருந்து இருக்கும். எல்.ஐ.சி. க்கு மாநகராட்சி மன்றம் 7 சதவிகித வட்டியைக் கொடுத்து இருக்க வேண்டும். அந்த தர்மசங்கடத்திலிருந்து மாநகராட்சி மன்றத்தை விடுவிப்பதற்காக எல்.ஐ.சி. யிடமே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு 7 சதவிகித வட்டியை அரசாங்கமே தருவதாக வாக்களித்து 3 கோடி ரூபாய் கடனைப் பெற்றது. திரு. கே. எம். சுப்பிரமண்யம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் பெற்றது 5 கோடி ரூபாய் அல்ல, 3 கோடி ரூபாய்தான். அந்த 3 கோடி ரூபாயில் 1 கோடி ரூபாய் மாநகராட்சி மன்றத்திற்குத் தரப்பட்டு இருக்கிறது. மீதமுள்ள 2 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திடம் பக்கிமாமாக இருக்கிறது. அது மாநகராட்சி மன்றமல்ல திட்டத்தின் 21½ கோடி ரூபாய் மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு ‘வழிவகை முன் பணமாக’

1971 மார்ச் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

(வேஸ்-அண்டு-மீன்ஸ்) இந்த அரசு கொடுத்து இருக்கிறது. அது அந்தக் கடனோடு இணைந்தது அல்ல என்றாலும் மாநகராட்சி மன்றத்திற்கு இந்த அரசு எவ்வகையில் உதவி செய்து இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிடுகிறேன். பொது நலக் கடனாக மாநகராட்சி திரட்டிய 1 கோடியே 10 லட்சம் ரூபாயில் 5 லட்சத்தை வைத்துக் கொண்டு பாக்கிக் கடனை 1 கோடி 5 லட்சம் ரூபாயை அரசிடமே ஒப்படைத்து இருக்கிறது. அதற்கான 6 சதவிகித வட்டியை இந்த அரசு தந்துகொண்டு இருக்கிறது என்ற உண்மை நிலையை நான் இங்கே விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று இங்கே குற்றச்சாட்டாகக் கூறப்பட்டது. சிறு தொழில்கள், கிராமத் தொழில்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்து விட்டது என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ரூ. 50 லட்சத்திலிருந்து ரூ. 24 லட்சமாகக் குறைந்து விட்டது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தள்ளிவிட்டிருப்பது “வைட் பேப்பர் ஆன் பட்ஜெட்” என்று இருக்கிற அந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிற அந்தக் குறிப்பை மாத்திரம் படித்த காரணத்தினால் அந்தக் குற்றச் சாட்டைச் சாட்டினார்கள். அதிலே உள்ள அந்தக் குறிப்பை நான் மறுத்திட முயலவில்லை. ஆனால் ரூ. 50 லட்சத் திலிருந்து ரூ. 24 லட்சத்திற்குக் குறைந்து விட்டது என்று யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விவரத்தை அளிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ரூ. 24 லட்சம் அல்லாமல், லிட்கோ, அதாவது ஸ்மால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன், சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ஒன்றை அரசு நிறுவி, அதன் பெயரால் ரூ. 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ரூ. 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது 1971-72-ம் ஆண்டு இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில்தான். வேண்டி அறிக்கை என்ற பெரிய புத்தகத்திலே இதுபற்றிய விவரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதே புத்தகத்திலே 25-ம் பக்கத்தைப் பார்த்தால், அந்தப் பக்கத்திலே கூட கிராம சிறு தொழில்களுக்காக எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு முயன்று, முன்நின்று பணத்தை அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெந்து கொள்ளலாம். மேலும், பெரிய நடுத்தரத் தொழில்கள், கனிவன மேம்பாட்டிற்காக 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 3.92 கோடியாக இருந்தது, இப்பொழுது ரூ. 5.35 கோடியாக 1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கூட இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம்தான் என்பதை நான் நினைவு படுத்துகிறேன். அதுபோலத்தான் கிராமச் சிறு தொழில் களுக்காக ரூ. 360 லட்சம் ஏற்கெனவே 1970-71-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது 1971-72-ம் ஆண்டில் ரூ. 421 லட்சம் கிராமச் சிறு தொழில்களினுடைய வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதுவும் இடைக்காலத் திட்டம்தான். மேலும் ஒதுக்கப்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, சிறு தொழில் வளர்ச்சியிலே அரசினுடைய அக்கறை கொஞ்சம்,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1971 மார்ச் 29]

கொஞ்சமாகக் குறைந்து, கரைந்து, தேய்ந்து விட்டது என்று யாரும் எண்ணிக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்பதற்காகத்தான் அதையும் நான் குறிப்பிட்டேன்.

அவர்கள் இன்னொன்று கேட்டார்கள், மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசு பெற்றுவருகிற நிதியெல்லாம், ஒதுக்கிய பணமெல்லாம் எங்கே போகிறது என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் சாதாரணமாகக் கேட்டார்கள் எங்கே போகிறது என்று, எங்கே போகிறது, எங்கே போகிறது என்று கேட்க ஆரம்பித்து, அது எங்கேயும் போகவில்லை, ஏதோ 4, 5 அமைச்சர்கள் வீட்டிற்குப் போய்விடுகிறதோ என்று மற்றவர்கள் எண்ணத்தக்க முறையில் நிலைமை போய்விடக்கூடாது என்ற காரணத்தினால் நான் இங்கே விளக்கம் தரக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு எந்தெந்த இனங்களிலிருந்து வருமானம் வருகிறது என்றால் வருமான வரி, மத்திய ஆயத் தீர்வை (எக்ஸைஸ் டியூட்டி), சோத்து உரிமை போன்ற மற்றைய இனங்களின் மூலம் நம் மாநில அரசுக்கு பங்கு கிடைக்கிறது. அதுபோலவே, நிதி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளுக்கேற்ப அளிக்கப்படும் தனி மானியங்களின் மூலம் மாநில அரசுக்கு பணம் கிடைக்கிறது. மூன்றாவதாக திட்ட நிதி உதவியின் மூலம் பணம் கிடைக்கிறது. நான்காவதாக திட்டம் அல்லாத, திட்டத்தில் சேராத சில பணிகளுக்காக நிதி உதவி கிடைத்திருக்கிறது. இதிலே மூன்று. நான்கு என்று நான் சொன்ன, திட்ட நிதி உதவி, திட்டத்தில் சேராத பல காரியங்களுக்காக, பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைத் தவிர, மற்றபடி நான் ஏற்கெனவே எடுத்துக்காட்டிய, வருமான வரி, மத்திய ஆயத் தீர்வை, நிதி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளின் மூலம் கிடைக்கும் பணம், இவை எல்லாமே நம்முடைய அரசினுடைய நிதியில் பொதுவாக இணைக்கப்பட்டு, செலவு செய்யப் படுகின்ற காரணத்தினால், எந்தத் தனிப்பட்ட வேலைக்காக அவை செலவு செய்யப்படுகிறது என்று கணக்கிட்டுக் கூற முடியாது. மொத்தத்தில் நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவைகளுக்கான செலவுகள் இந்தப் பணத்தின் மூலம் செய்யப்படுகின்றன, முறையாகச் செய்யப்படுகின்றன என்பதை மாத்திரம் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டிராக்டர்கள் வாங்க நிதி ஒதுக்கம் குறைந்துவிட்டது என்று அம்மையார் அவர்களும், திரு. கே. எம். எஸ். அவர்களும் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தை இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். டிராக்டர்கள் வாங்க அரசு நிதி ஒதுக்கத்தை குறைத்துவிட்டது என்பது குற்றச்சாட்டு, அல்லது அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயப்பாடு. 1946-ம் ஆண்டு முதல் 1966-67ம் ஆண்டு வரை, 20 ஆண்டுக் காலத்தில் டிராக்டர்கள் வாங்க பழைய அரசு—பழைய அரசு என்றால் மிகப் பழைய அரசு—அந்த அரசு செலவிட்ட தொகை ரூ. 76 லட்சம் 20 ஆண்டு காலத்தில். ஆனால்

1971 மார்ச் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

1967-68-ல் ரூ. 6 லட்சம், 1968-69-ல் ரூ. 22.69 லட்சம், 1969-70-ல் ரூ. 69.95 லட்சம், 1970-71 ஆண்டில் ரூ. 23.55 லட்சம்—அதிலே கூட மேலும் 16 டிராக்டர்கள் வாங்க ரூ. 30 லட்சம் அனுமதிக் கப்பட்டிருக்கிறது, அந்தப் பணம் இதில் சேரவில்லை. அது சேர்ந்தால் அதுவும் ரூ. 59 லட்சம் என்கிற அளவுக்கு வந்து நிற்கும்—ஆக நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் ரூ. 129 லட்சம் டிராக்டர்கள் வாங்க இந்த அரசு பணம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் அவர்கள் செய்த பண ஒதுக்கீடோ ரூ. 76 லட்சம்தான் என்பதைக் குற்றச்சாட்டாக அல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்காகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குடிசை ஒழிப்பைப்பற்றி அம்மையார் அவர்களும், திரு. கே. எம். எஸ். அவர்களும் பேசினார்கள். இருவரும் சென்னை வாசிகள் என்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் குடிசைகளைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதுவும் இனிமேல் குடிசையைப் பற்றி அதிகமாகப் பேச வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்களுடைய அரசு இருந்த காலத்திலே ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. நீங்கள் எனது புதியதாகச் செய்துவிட்டார்கள் என்று பொருள் நோனிக்கும் வகையில் அவர்களுடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ், டெனமென்ட்ஸ், குடிசைவாழ் மக்களுக்காகக் கட்டப்பட்ட டெனமென்ட்ஸ், மாடி வீடுகள் 2,688. 1966-67-ல் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட டெனமென்ட்ஸ் 1476. ஆக, அவர்களுடைய 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட டெனமென்ட்ஸ் 4,164. நான்கு வருடங்களில் கழக ஆட்சியில் 1970-ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 31-ஆம் தேதி முடிய கட்டப்பட்டுள்ள டெனமென்ட்ஸ் 7,037, நான்கே ஆண்டுக் காலத்தில், அதுவன்னியில் 2,247 தீப்பிடிக்காத வீடுகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவைகள் தீப்பிடிக்காத வீடுகள் அல்ல, தீப்பெட்டி வீடுகள் என்று சொன்னார்கள். தீப்பெட்டிக்குள் தீக்குச்சிகள் இருக்கும். ஆகவே, தீப்பெட்டி என்றால் அஸ்திசியப் படுத்தக்கூடியது அல்ல. தீக்குச்சிகள் வைப்பதற்கு தீப்பெட்டிகள் தேவைப்படுகின்றன. குடிசைகளிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்கள் தீக்குச்சிகளுக்குச் சமமானவர்கள் என்பதை அவர்களுக்குத் தலைவர் அவர்களின் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால்தான் இந்த வீடுகளை தீப்பெட்டிகள் என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் தீக்குச்சிகள் தீ பற்றாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் கடமை அரசைச் சார்ந்தது. அதற்காகத்தான் ரூ. 40 கோடி அளவில் 7 ஆண்டுக் கால ஒரு திட்டம் வகுத்து குடிசைகளை மாற்றி, நல்ல எழிலான, காற்றோட்டம் மிகுந்த ஐவாவான வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு குடிசைமாற்று வாரியம் என்ற ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி, அதற்கு இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினரான மாண்புமிகு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

1971 மார்ச் 29

திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் குடிசைப் பகுதி மக்களோடு நீண்ட நாட்களாக உறவும், தோழைமையும் கொண்டுள்ள காரணத்தினால், அவரைத் தலைவராக நியமனம் செய்திருக்கிறோம். குடிசை மாற்று வாரியம் திறம்படப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. குடிசைவாழ் மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வசதி செய்துகொடுக்கப் படுகிறது என்று கேட்டால் சென்னை மாநகரத்தில் சில பகுதிகளைச் சுற்றிப்பார்த்தால், அங்கெல்லாம் உயர்த்து எழும்பிக் கொண்டிருக்கிற அந்த வீடுகள் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லும் என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வசதிகள் பெருகவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டு அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. வேளாண்மைத் துறையில் மாத்திரம் 1966-67-ம் ஆண்டில் குறுகிய காலக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 31 கோடி. 1970-71-ல் அந்தக் குறுகிய காலக் கடன் தொகை ரூ. 55 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது வசதிகள் பெருக்கப்படுவதற்காக செய்யப்பட்ட காரியம் அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 1966-67-ம் ஆண்டில் வேளாண்மைத் துறையில் கொடுக்கப்பட்ட நீண்ட காலக் கடன் தொகை ரூ. 3 கோடி என்பதற்கு மாறாக, 1970-71-ம் ஆண்டில் ரூ. 19 கோடி நீண்ட காலக் கடன் தொகை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக செய்யப்பட்ட காரியம் அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். வேளாண்மைக்காக மொத்தச் செலவு என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால் கூட, 1966-67-ம் ஆண்டில் ரூ. 11.80 கோடி, 1970-71-ல் ரூ. 14.74 கோடி, 1971-72-ல் ரூ. 18.39 கோடி. அதுவும் முதல் பகுதி (ஓபர்ஸ்ட் பார்ட்) திட்டமாக ரூ. 18 கோடி என்ற அளவுக்கு வேளாண்மைக்கான மொத்தச் செலவு இன்றையதினம் பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால். 1966-67-ல் ரூ. 43 கோடி இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக, இன்றைக்கு ரூ. 79 கோடி செலவழிக்கத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. மருத்துவத் துறையில் 1966-67-ல் ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 11 கோடிக்கு மாறாக, இன்றைக்கு ரூ. 20 கோடி இதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், இந்த சதவீதத்தைப் பார்த்தால், கல்விக்காகச் செலவிடும் தொகையை, 1971-72-க்கு உள்ளதை 1966-67-உடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் குறைவாக உள்ளதே என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியான வாதம் அல்ல. சரியான புள்ளியும் அல்ல. 1966-67 வருவாய்க் கணக்கில் மொத்தத் தொகையில் ரூ. 201 கோடியில், கல்விக்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டது ரூ. 43.86 கோடி. இது மொத்தத் தொகையில் 22 சதவிகிதம். 1971-72-ல் மொத்தத் தொகை ரூ. 349 கோடியில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 79.11 கோடி. இது மொத்தத்தில் 22.6 சதவிகிதம். ஆக, அவர் குறைந்துவிட்டது என்று கூறுவது சரியாகாது. எந்த அளவிற்கு வருமானம் பெருகியிருக்கிறதோ, எந்த அளவிற்கு மொத்தம் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றனவோ, அந்த அளவிற்குக் கல்வித் துறையின்

1971 மார்ச் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இரண்டு மடங்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. சதவிகிதக் கணக்கைப் பார்த்தாலும், புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தாலும், குறைந்து விடவில்லை. சதவிகிதம் 16-க்குந்து, 17-ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. குறைந்துவிடவில்லை என்பதையும் அவர்களுக்கு ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன்.

வசதிகள் பெருகுவதற்குத்தான், குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்காக ரூ. 15 கோடியை இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. வசதிகள் பெருகுவதற்காகத்தான் ரூ. 39 கோடி மின் வசதிகள் கொடுக்க ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் மின் விளக்குகள் இல்லாத கிராமமே இருந்தலாகாது என்கின்ற சபதத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அதற்கென ஒதுக்கீடு செய்து, அந்தக் 'காரியத்தில்' தீவிரம் காட்டுகிறது, பின் தங்கியவர்கள் நலனுக்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. வசதிகள் பெருகவில்லை. வசதிகள் பெருகவில்லை என்று அம்மையார் குற்றம் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சி வரிசையில் நாங்கள் இருந்து அம்மையார் ஆளுங்கட்சி வரிசையில், இதே வரிசையில் அந்தக் கோடியில் உட்கார்ந்து கொண்டு எத்தனை கேட்டார்கள்; பின்தங்கிய மக்கள் நலனுக்காக ஒரு தனி இலாகா வேண்டும் என்றெல்லாம் அம்மையார் வாதாடிய நேரத்தெல்லாம். யாராவது காதில் போட்டுக்கொண்டார்களா, காது கொடுத்துக் கேட்டார்களா, உரிமையோடு 'உட்கார்' என்று உட்கார வைக்கப்பட்டது கிடையாதா? இன்றைக்கு நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நேரத்தில், அண்ணா அவர்கள் மறைவுக்குப் பின்னால், நான் பொறுப்பேற்ற நேரத்தில், நான் சொன்னேன், நான் மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பில் பிறந்தவன் — 'மிக', 'மிக', 'மிக' என்று எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். ஆகவே இந்த நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பின்தங்கிய மக்களுக்காக, என் உயிரைப் பணயமாக வைத்து, அவர்கள் வாழப் பாடுபடுவேன் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அது வாய்ச் சொல் அல்ல என்று நிரூபிக்க, உடனடியாகவே பின் தங்கியவர் நலனுக்காக ஒரு தனி இலாகா அமைக்கப் பட்டது. தனி இலாகா மட்டும் அல்ல, ஒரு தனி அமைச்சரும் உருவாக்கப் பட்டது. தனி இலாகா, தனி அமைச்சர் என்று இல்லாமல், ஒரு குழுவும் அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரைகளைத் தந்து, அந்தப் பரிந்துரைகள் அரசில் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, இடையிலே கூட இன்று நம்முடைய பேரவைத் தலைவராக வீற்றிருக்கும் மாண்புமிகு பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. மதியழகன் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் நானும் அவரும் இணைந்து பின் தங்கிய நலத் துறையில் மாணவர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் என்கள் பெற்றால்தான் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படும் என்கிற நிலையை மாற்றி, நம்முடைய மாண்புமிகு சல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும் ஆராய்ந்து, அதிகச் செலவாகுமே என்று அதிகாரிகள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 மார்ச் 29]

சொன்னாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல், ஏற்கனவே ரூ. 90 லட்சம் உதவிப் பணம் என்றிருந்ததை ரூ. 300 லட்சம் உதவிப் பணம் என்ற அளவுக்குத் தரும் அளவில் திருத்தி அமைத்தோம்.

அதே போல, இடைக்கால வரவுசெலவுக் கணக்கில் ரூ. 9 கோடி ஒதுக்கி, ரூ. 3 கோடி பின்தங்கியவர்களுக்கும், ரூ. 6 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் என்பதைப் புள்ளிவிவரம் காட்டுவது மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பல பணிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களில் இடு காட்டுக்குக் கூடச் செல்லமுடியாத அளவில் கஷ்டங்கள் இருந்ததை எதிர்க்கட்சியிலிருந்த போது சுட்டிக் காட்டியவற்றை மறந்து விடாமல், மெல்ல, மெல்ல, ஆனால் உறுதியாக, இன்றைக்கு அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். இணைப்புச் சாலைகளை எத்தனையோ கிராமங்களில் அரிசன காலனிகளுக்கு உருவாக்கிக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இருபத்து மூன்று ஆண்டு காலத்தில் 5,000 காலனிகளுக்கு மேல் மின் வசதி செய்து கொடுத்தது கிடையாது. இந்தப் புதிய அரசு வந்த பின். அந்த 5,000-ல் 4,000 கிராமங்களுக்கு மின் விளக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரசு ஏழை, எளிய, நடுத்தர மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காகச் செயல்படுகிறது.

தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, இங்கே கூறினாலும், கூணவிட்டாலும், தொழிலாளர்கள், பாட்டாளி மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே அழுத்தப்பட்டுக் கிடக்கும் மக்கள் இவர்களுக்காகப் பாடுபட இந்த அரசு உறுதி பூண்டிருக்கிறது; அதற்கு தோழைமை உணர்ச்சி உள்ளவர்களின் உதவி தேவை, தேவை என்று மிகுந்த அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி நிலைகளை ஆராய்ந்து, மத்திய சர்க்கார், மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்ளாமல், தேவைகளை நிறைவேற்றிட, நிதியைத் தந்திட வேண்டும் என்று அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் பற்றி மேலும் மேலும் விளக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவர்களும், அனைவரும் குறிப்பிட்டார்கள்; திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்பதை வரவேற்கிறேன் என்றார்கள். இப்பொழுது உறுதியாக, நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள் என்பது (சிரிப்பு) எனக்குத் தெரியும். நம்முடைய ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறீர்களே, அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்றார்கள். ஏதாவது செய்து அறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர்களுடைய ஆசை. ஆகவே, என்ன செய்யப் போகிறீர்கள், என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்றார்கள்.

1971 மார்ச் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நான் கேட்டேன். அவரையே என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள் என்று. அவர் டாக்டர் என்ற காரணத்தால்—அறுவை சிகிச்சை செய்பவரோ என்னவோ—வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டு என்று கேள்வி போட்டு, 'நீங்கள் ஆதரவைத் தொடர்ந்து கொடுக்கப் போகிறீர்களா' என்று கேட்டார்கள் நாங்கள் இந்திரா அம்மையாருக்குக் கொடுக்கும் ஆதரவு மாநிலத்திற்குப் பெறும் பணத்தைப் பொருத்த காரியம் அல்ல. நாங்கள் தந்த ஆதரவு, நாங்களும்தான், முற்போக்குக் கூட்டணிக் கட்சித் தலைவர்களும், நண்பர்களும் தந்த ஆதரவெல்லாம், கொள்கை ரீதியான ஆதரவு, ஏதோ பேரம் பேசிக்கொண்டு தரப்பட்ட ஆதரவு அல்ல என்பதை எதிரிக் கட்சிக்காரர்களும், முக்கியமாக சுதந்தரக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதிதீவிர வாதம் பேசிய கம்யூனிஸ்டுகள் தோற்றும் போய்விட்டார்கள், இந்திய கம்யூனிஸ்டுகள் தாராளமாக வந்துவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இரண்டையும் ஏன் இணைத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கும் பயமுறுத்தினார்களோ என்னவோ தெரியாது. ஆனால் அவர் ஒன்றை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதி தீவிர வாதம் செய்யும் கம்யூனிஸ்டுகள் தேர்தலுக்கு நாலு நாட்களுக்கு முன் என்ன அறிக்கை விட்டார்கள்? வாக்குகளை நிஜலிங்கப்பா சாங்கிரசுக்குப் போடுங்கள் என்று அறிக்கை விட்டார்கள். அதி தீவிர வாதம் செய்யும் கம்யூனிஸ்டுகள் சொன்னதை பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். அப்பொழுது மூதறிஞர் என்ன சொன்னார்? இந்த மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கும், ஜனநாயகக் கூட்டணிக்கும் ஏதோ ரகசிய உறவு இருக்கிறது என்று நான் சொன்னபோது, இந்தக் கருணாநிதி சொல்வது அப்பட்டமான பொய் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நான் சொன்னது பொய் இல்லை, உண்மைதான் என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில், ஐந்து நாட்களுக்கெல்லாம், 'இந்து' பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது, மதுரையில் உள்ள மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அறிக்கையின்படி, எங்கெங்கே மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிற்கிறதோ அதை விட்டு விட்டு, மற்ற இடங்களிலெல்லாம், நிஜலிங்கப்பா சாங்கிரசுக்கு வாக்கு அளியுங்கள் என்று. உங்களோடு சேர்ந்ததால் அவர்களுக்கு இந்த நிலை ஏற்பட்டதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்களுக்கு உங்களோடு உறவு இருந்தது. நாங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடு உறவு வைத்திருப்பதால், கூட்டுச் சேரமாட்டோம் என்று ராஜாஜி அறிவித்தார். இதைவிட வேகமான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் நிஜலிங்கப்பா சாங்கிரஸ் கட்சி உறவு வைத்திருந்தது என்பதை நினைவுப்படுத்துகிறேன். அவர்கள் கேட்டார்கள், 'நீங்கள் மத்திய அரசோடு உறவைத் துண்டித்துக் கொள்வீர்களா?' என்று. நாங்கள் ஆதரவு தந்தாலும் தராவிட்டாலும் திருமதி இந்திரா அம்மையார் அவர்களுடைய அரசு மத்தியில் பலமான

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 மார்ச் 29]

அரசாக அமைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு நாங்கள் ஆதரவு தராத நிலைமையிலும்கூட, மத்திய அரசு முற்போக்கான கொள்கைகளை உருவாக்குகின்ற நேரத்தில்—எங்களுடைய 23 ஓட்டுகள் விழுந்தாலும் விழாவிட்டாலும் வெற்றி பெறும் நிலையில் மத்திய அரசு இருக்கிறது—முற்போக்கான கருத்துக்கு ஆதரவாக எங்களுடைய கைகள் உயருமே அல்லாமல் எங்களுடைய கைகள் தாழாது என்பதை மாண்புமிகு சட்ட மன்ற சுதந்திராக கட்சி தலைவர் திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டி இது கொள்கை ரீதியான ஆதரவே என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ராஜமானிய ஒழிப்பு, வங்கிகளைத் தேசியமாக்கும் திட்டம் இவைகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாளை தினமே இந்தி தமிழ் நாட்டிலே திணிக்கப்படும், மறைமுகமான முறையில் திணிக்கப்படும் என்று ஜாடைமாதையாகத் தெரிந்தாலும்கூட அங்கே இருக்கிற எங்களுடைய தோழர்கள் பட்டாளத்து சிப்பாய்களாய் இருந்து அதை எதிர்த்து போர்க் குரல் கொடுப்பார்கள் என்பதை நீங்கள் மறக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசுடன் உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், அதே நேரத்தில் எங்களுடைய உரிமைகளுக்குக் குரல் கொடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசுக்கு வளைந்துவிடுவோம், வணங்கி விடுவோம் என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் அப்படிச் சொன்னது எங்களைக் கேலி செய்வதற்காக அல்ல என்பதாகக் கருதுகிறேன். 'நீங்கள் மத்திய அரசுக்கு வணங்காதீர்கள், வளையாதீர்கள்' என்று அவர் சொன்னது, அவர் மறவர்குல மங்கை என்ற காரணத்தால் வீரத்தைப் போதித்தார் என்று கருதுகிறேன். ஒரு தாய் அதுவும் புறநானூற்றுத் தாய்—என்று எடுத்துக்கொண்டேனையல்லாமல், எங்களை இழிவுபடுத்துவதற்காக வணங்காதீர்கள், வளையாதீர்கள் என்று சொன்னதாக நான் கருதவில்லை. அவர் அப்படிச் சொன்னது, 'நாங்கள் உங்களுடன் சேர்ந்து உரிமைகளுக்காகப் போராட நேடியாக இல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமாக ஒத்துழைக்க இருக்கிறோம்' என்ற கருத்தில்தான் பேசினார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி என்னும்போது அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். ஒரே இடத்தில் அதிகாரங்கள் குவிந்துவிடக் கூடாது. அரசியல் துறையில், சமுதாயத் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்கிறோம். மத்திய அரசு எல்லா அதிகாரங்களையும் முடக்கி வைத்துக்கொண்டும், மாநிலங்கள் கையைக் கட்டிக்கொண்டும் இருக்கிற நிலை இருக்கக்கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோம்.

பாகிஸ்தான் ஏன் ஏற்பட்டது? மாநில சுயாட்சிக்கு இணங்காத காரணத்தால்தான் பாகிஸ்தான் ஏற்பட்டது. இன்றைக்குக் கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் என்ன நிலைமை? மாநில உரிமைகளைத்

1971 மார்ச் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தடுத்திடும் போக்கால் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ரகுமான்களைத் தோற்றுவிக்க இந்தியாவிலே யாரும் முன்வர மாட்டார்கள் என்று நானும் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்காக இந்த மாநிலத்தின் உரிமைகளை எடுத்துக்காட்டும் அறிவிப்பாக, உரிமைக் குரலாக இந்த இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் போதிய ஒத்துழைப்பு தந்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, இந்த அளவில் அமருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொது விவரம் முடிவுற்றது. அடுத்து மானியக் கோரிக்கையின் மீது வாக்கெடுப்பு.

(5) 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

வருவாய்க் கணக்கில் செலவு.

கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை—என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 93,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண். 2—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

“கோரிக்கை எண். 2—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 17,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண். 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் .